

Enten skaber menneskeheden et nyt paradigme – eller også er menneskeheden fortabt

6. juli 2016 – På tærsklen til det ildevarslenende NATO-topmøde i Polen d. 8. – 9. juli, der meget vel kunne vise sig at blive snubletråden for global atomkrig, er også hele det transatlantiske finansielle system ved at gå op i sømmene. Sterling-pundet er efter Brexit styrtdykket til det laveste niveau i 30 år; et halvt dusin ejendoms-hedgefonde i London, angiveligt med en samlet 'værdi' på \$20 milliarder, har indstillet handlen for at standse panik-udtræk; og banker i hele Europa – ikke kun i Italien – står umiddelbart over for konkurs og kræver desperat ubegrænset supplerende likviditet for blot at holde sig oven vande.

Bank of England har, sammen med alle de transatlantiske centralbanker, trykket på panikknappen og annoncerer nye måder, hvorpå de vil pumpe en uendelig strøm af værdiløse midler ind i systemet, alt imens de løsner vilkårene for, hvornår banker kan påtage sig en stadigt større eksponering til derivater – det præcist modsatte af den Glass-Steagall løsning, der er påkrævet.

Lyndon LaRouche langede i dag kraftigt ud efter dette vanvid, som en total »politisk katastrofe, der ikke vil føre til noget, bortset fra den totale bankerot af hele det britiske system.«

Rent politisk er hele den Europæiske Union og dens institutioner ved at smuldre. Etablisementet aner i bund og grund ikket, hvad de skal stille op og har ingen forbindelse til den virkelighed, som deres egne politikker har udløst, med trussel om atomkrig, uhæmmet satanisk terrorisme og økonomisk

nedsmeltning – samt den plagede befolknings voksende had og raseri mod etablissementet. Den samme proces karakteriserer USA under Obama.

Det turde være åbenbart, at videreførelsen af disse politikker i kortere eller længere tid vil føre til en katastrofe for menneskeheden. Enten skaber vi et nyt paradigme for menneskeheden, eller også er menneskeheden fortabt, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag. Det var det centrale budskab ved vores Schiller Institut- konference i Berlin d. 25. – 26. juni, og det er det udsyn, der må gennemtrænge ethvert aspekt af vores aktivitet, og hver diskussion, som vi har på alle dele af planeten. Der er ingen løsning for nogen enkeltdel, uden en løsning for helheden – enhed går forud for diversitet, hvad enten det passer det Britiske Imperium at acceptere dette universalprincip, eller ej.

Hvis folk som modsætning hertil tænker, at mennesket grundlæggende set er et dyr, der først og fremmest hytter sit eget skind; og hvis de handler – eller undlader at handle – på basis heraf, så står vi over for slutningen på civilisationen. En ny tænke måde, et nyt billede af det kreative menneske, et nyt paradigme er den eneste mulighed.

Som Helga Zepp-LaRouche fremstillede spørgsmålet ved en pressekonference i Washington D.C., der blev holdt i dag ved Chongyang Instituttet for Finansielle Studier og det Nationale Institut for Studier af det Sydkinesiske Hav:

»Der er mange internationale militæksperter, der advarer om, at situationen i dag er mere farlig end på højden af den kolde krig. Endvidere er vi på vej til at opleve endnu et finansielt sammenbrud, værre end i 2008. Jeg mener, at de terrorhandlinger, der især har fundet sted i de seneste to uger i Bangladesh, Tyrkiet, Indonesien og europæiske lande, klart viser, at terrorismen er ude af kontrol. Og rent faktisk befinder den Europæiske Union sig med Brexit i en

disintegrations-proces, der er meget dramatisk.

Så mit spørgsmål er: Kan menneskeheden ikke hæve sig til et højere niveau af samarbejde og satse på et nyt paradigme, hvor geopolitik er en saga blot og erstattet af menneskehedens fælles mål? Jeg mener, at verden har hårdt brug for, at USA og Kina arbejder sammen, for jeg mener, at, uden at de to lande tager hinanden i hånden, så står verden i problemer til halsen. Så spørgsmålet er: Kan verden bevæge sig mod et nyt paradigme med fredeligt samarbejde om hele menneskehedens fremtidige opgaver?«

 Foto: Brexit- afstemningen demonstrerer etablerets manglende forbindelse med befolkningen. Vil vi hæve os til et nyt paradigme for hele menneskehedens fremtid, eller forpasse chancen for at gribe dette store øjeblik?

Finansiell panik og krigsråb hen over Europa – Kun et »Skifte på højere niveau« kan give historien en ny retning

5. juni 2016 (Leder) – NATO's chef Jens Stoltenberg gentog, i en tale i Bruxelles på den amerikanske uafhængighedsdag, sit

vanvittige krigsråb mod Rusland og pralede med, at NATO har gennemført den største mobilisering af militære styrker siden den Kolde Krig, men fremførte, at dette ikke er nok. »Vi må nu tage de næste skridt«, sagde han og udtalte, at NATO-topmødet i Warszawa i denne uge »yderligere vil forstærke vores militære tilstedeværelse i alliancens østlige del« – dvs. på Ruslands grænse.

Polens forsvarsminister Antoni Macierewicz gik videre og fantaserede over for *Associated Press* om, at NATO's nye militære indsættelser vil udgøre »afslutningen af frygten« i Østeuropa. »Kun en demonstration af, at vi reelt er parat til at forsvare vore grænser, kan effektivt standse Ruslands aggressive planer«, sagde han og tilføjede: »Rusland kan glemme alt om at true Polen, de europæiske lande og andre lande i verden.« Selv, mens NATO deployerer tropper, kampvogne, militærfly, krigsskibe og missilsystemer hele vejen langs Ruslands grænse, beskyldte den forrykte Macierewicz Rusland for at »forøge intensiteten af Ruslands aggression i de seneste dage« og pegede på, at Rusland flytter tropper rundt *inden for sine egne grænser!*

Der er imidlertid voksende tegn på fornuft i Europa, med modstand mod krigspolitikken mod Rusland og Kina, såvel som også mht. den økonomiske ødelæggelse af de europæiske økonomier. General Harold Kujat, den tidligere chef for de tyske væbnede styrker, sagde i et interview i dag, at han fuldt ud støtter den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers fordømmelse af »NATO's sabelraslen« over for Rusland.

Den græske premierminister Alexis Tsipras er på rejse i Kina, hvor han yderligere bestyrker »Silkevejs«-transportforbindelserne mellem Europa og Kina.

Selv Italiens premierminister Matteo Renzi viser modstand og er uvillig til at give efter for EU's krav om, at Italien tvinger en »bail-in« ned over sine truede banker. Det

rapporteres, at Renzi kræver ret til at re-kapitalisere bankerne med statslig kapital, snarere end at lukke dem ned, eller stjæle indskydernes og obligationsholdernes penge gennem en bail-in, for at betale dem, der har dyrket hasardspil med derivat-værdipapirer.

Lyndon LaRouche svarede i dag, at disse og andre lignende skridt er korrekte og nødvendige, men ikke tilstrækkelige. Ingen af dem vil fungere, sagde han, medmindre et »skifte på et højere niveau« bliver gennemført fra oven af. Enhver enkeltstående indsats for at standse den finansielle panik, der nu fejer hen over Europa, og snart også USA, eller for at standse den gale dræber Obamas virke for krig, vil være utilstrækkelig uden et sådant »skifte på et højere niveau« til et nyt paradigme. Dette skifte må være baseret på en Glass/Steagall-bankreorganisering for at lukke de banker, der er 'for store til at lade gå ned', og for at genetablere produktiv kredit, samarbejde med Kinas Nye Silkevejsproces og Vladimir Putins »Projekt Storeurasien«, og, hvad der er særdeles vigtigt, en mobilisering af vore borgere – i særdeleshed ungdommen – til skønhed, gennem en genoplivning af klassisk musik og kultur.

LaRouche har advaret om, at NATO's krigsmobilisering er bluff – om end en meget farlig bluff. I dag gentog den russiske analytiker Dmitry Yevstafiev LaRouches advarsel i en artikel i Izvestia. Yevstafiev anfører, at de massive NATO-øvelser på Ruslands grænser faktisk er en »dækoperation« for et førsteangreb med strategiske styrker. At tro, at Rusland vil tillade den form for systematisk oprustning på sine grænser, i lighed med, hvad Hitler gjorde før sin Operation Barbarossa-invasion af Sovjetunionen, ville være det samme som at anse Ruslands ledere for at være imbecile. Kendsgerningen er den, tilføjede han, at NATO ikke længere har evnen til at understøtte sådan en konventionel krig og dækker over gabet med propaganda. Men dette »fremprovokerer en tiltagende efterspørgsel« af krig. Lige som Japan ved Pearl Harbor kan en

sådan svag stat tænkes at ville angribe først og »håbe på at opnå en fordel«, afsluttede han.

En vækkelse af menneskehedens kreative gnist, der i de vestlige lande er blevet slået ned af de evindelige krige, økonomiske kriser og den kulturelle degenerering, er den nødvendige forudsætning for at standse denne fare og få menneskeheden til at gå videre til det nye paradigme, der nu er i færd med at blive skabt fra Kina, Rusland og Indien, som repræsenterer flertallet af den menneskelige race og det moralske lederskab i verden.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender Victoria Nuland sidder sammen med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg og deres modparter i NATO's hovedkvarter, 27. juni 2016 [flickr/statephotos]

USA: Borgmesterkonference fordømmer Obamas atomkrigsprovokationer

3. juli 2016 (Leder) – Den årlige borgmesterkonference i Indianapolis, USA, fra 24. – 27. juni, udstedte en sønderlemmende kritik af Obamaregeringen, som direkte angreb de massive NATO-øvelser, der nu finder sted på Ruslands grænser, Obamas 1 billion dollar store modernisering af atomvåben, det faktum, at han ikke har taget initiativ til at reducere atomvåbnene, hans krigsgale politik over for Rusland og Kina, og hans negligerende af det drastiske kollaps, der

kendetegner USA's basale infrastruktur og befolkningens almene vel. Det er værd at bemærke, at end ikke én eneste af de større amerikanske aviser så meget som har rapporteret om denne aktion.

Borgmesterkonferencen fandt sted samtidig med den historiske Schiller Institut-konference i Berlin, hvor Helga Zepp-Larouche indledte sin tale med at sige, at

vi oplever en systemisk og eksistentiel civilisationskrise, der er absolut uden fortilfælde. Vi har sammenfaldet af en fare for krig, hvor NATO konfronterer Rusland på en meget, meget aggressiv facon – hvilket kan føre til en tredje verdenskrig. Vi har en amerikansk konfrontation mod Kina i det Sydkinesiske Hav. Der er risikoen for en ny finanskriser af samme type som i 2008, og som kan sprænge det finansielle system.

Borgmestrenes resolution erklærer dernæst, alt imens den kommer med en svag ros for Obamas besøg i Hiroshima og hans indgåelse af en aftale med Iran:

Samtidig har Obamaregeringen reduceret USA's lager af atomvåben mindre, end noget præsidentskab efter den Kolde Krig, og den har lagt fundamentet til, at USA skal bruge en billion dollars hen over de næste tre årtier for at vedligeholde og modernisere sine atombomber og sprænghoveder, produktionsfabrikker, affyringssystemer og kommando og kontrol, og de øvrige atombevæbnede stater følger trop ... De atombevæbnede lande kommer stadigt nærmere til randen af en direkte militær konfrontation i konfliktzoner i hele verden, og det største NATO-krigsspil i årtier, der involverer 14.000 amerikanske tropper samt aktivering af amerikanske missilforsvarssystemer i Østeuropa, bærer ved til bålet af voksende spændinger mellem atombevæbnede giganter, og iflg. tidligere forsvarsminister William Perry: 'Sandsynligheden for en atomar katastrofe er større i dag, mener jeg, end den var under den Kolde Krig.'

Denne fare og dette enorme spild af ressourcer står i direkte kontrast til den kollapsende, amerikanske økonomi:

»Den stadig mere forværrede infrastruktur udgør en fare for befolkningens sikkerhed og livskvalitet, og den voksende ulige fordeling af rigdom tvinger folk til at forlade Amerikas byer, og vore lokalsamfund har et desperat behov for statslig investering til opførelse af billige boliger, jobskabelse til lønninger, man kan leve af, forbedring af offentlig transport og udvikling af bæredygtige energikilder«. Resolutionen kræver en omfordeling af de midler, der bruges på atomoprustningen, for at »løse vore byers presserende behov og genopbygge vor nations smuldrende infrastruktur.«

Resolution fremkommer ikke med det krav (der turde være åbenlyst), at denne præsident omgående må fjernes for den beskrevne forbrydelse – dvs., for at skabe en umiddelbar eksistentiel trussel mod menneskeheden gennem atomkrig. I stedet kræver den, at »den næste præsident« må gribe til handling. Ikke desto mindre kræver den, at »der tages nye, diplomatiske initiativer, som en hastesag, for at nedbringe spændingerne med Rusland og Kina.«

Det, som mangler, er selvfølgelig løsningen, og heri ligger den afgørende forskel mellem Borgmesterkonferencen og Schiller Instituttets konference i Berlin. Zepp-LaRouche sagde til tilhørerne i Berlin:

Denne konference har ét emne, eller ét underliggende emne, og det er at definere løsninger på disse kriser: at diskutere, hvad det nye paradigme skal være, og hvorvidt menneskeslægten er i stand til at løse en sådan eksistentiel krise. Vi har fremtrædende talere fra fire kontinenter og fra mange lande, og dette er selvsagt mennesker, eller repræsentanter for mennesker, der er fast besluttet på, at en løsning skal findes.

Og næsten hver eneste af talerne talte vitterligt om, at det

hastede med at gennemføre de løsninger, der længe har været knyttet til Lyndon og Helga LaRouche – nemlig reorganiseringen af det bankerotte, vestlige finansielle system gennem vedtagelse af en Glass/Steagall-lov i USA og Europa, samt udvidelsen af Kinas projekt for Den Nye Silkevej til at omfatte hele verden, et projekt, der vil gøre en ende på geopolitik til fordel for udviklingsprojekter, der imødekommer menneskehedens fælles mål.

Det mod, der udvistes på USA's Borgmesterkonference, en upartisk institution, der repræsenterer alle byer i USA med flere end 30.000 indbyggere, og hvor den igangværende trussel om en global atomkrig blev identificeret, pålægger alle amerikanere et endnu større ansvar – for at mobilisere disse borgmestre og deres vælgere til at gennemføre LaRouches program, før Obama kan trykke på knappen.

Foto: Præsident Barack Obama holder sin første, større tale, hvori han erklærer sit forpligtende engagement over for at søge at opnå fred og sikkerhed i en verden uden atomvåben, foran tusinder af tilhørere i Prag i den Tjekkiske Republik, 5. april 2009. [flickr/whitehouse]

**Lyndon LaRouche:
Det transatlantiske
finansielle system
er dømt til undergang (og det**

ved I!)

30. juni 2016 (Leder) – Under en diskussion torsdag med sin Policy Committee og andre kolleger understregede Lyndon LaRouche, at det nuværende, finansielle system er ved at bryde sammen, og at systemet, som system, ikke kan overleve. De store, finansielle institutioner, inklusive centralbankerne, er håbløst og uigenkaldeligt bankerot. LaRouche bemærkede, at, alt imens der eksisterer en forfærdelig risiko for krig, der drives frem af de kredse, hvis magt udspringer af det aktuelle finansielle system, så er en stor del af de trusler, der kommer ud af munden på Barack Obama og nogle NATO-folk, faktisk ikke andet end bluff. Truslerne, som de udslynger imod Rusland og Kina, virker ikke.

Ikke desto mindre kan denne sammenblanding, med både den finansielle front og krigsfronten, føre til et alvorligt sammenbrud, som menneskeheden ikke er parat til at håndtere.

I denne uge udstedte både Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Internationale Betalingsbank (BIS) rapporter, der klart indikerede hele det transatlantiske finansielle systems disintegration. Bankernes udlån i hele den avancerede sektor er totalt kollapsede. Der er ingen som helst kapitalindstrømning til realøkonomien, den produktive økonomi, i henhold til de data, som BIS har frembragt. IMF har udstedt en dystre advarsel om, at Deutsche Bank står foran nedsmeltning, og alene dette kunne udløse en systemisk krise.

I takt med, at NATO-folk færdiggør planerne for statsledernes topmøde i Warszawa, Polen, den 8.-9. juli, opbygges vanvidet mod Rusland yderligere. Onsdag var præsident Obama i Ottawa til sit endelige topmøde med sine canadiske og mexicanske modparter. Han benyttede anledningen til at kaste sig ud i en tirade imod Rusland og nærmest tiggede Canada om at udsende en

kampbataljon til De Baltiske Stater.

Sæt denne galskab op i kontrast til **Schiller Instituttets ekstraordinære konference, der fandt sted sidste weekend i Berlin**, hvor ledere fra fire kontinenter kom sammen for at diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme for en tankegang, der skal få verden ud af den nuværende, eksistentielle katastrofe.

Som både Lyndon og Helga LaRouche understregede under weekendens begivenheder i Berlin, så er det presserende nødvendigt, at vi skaber et revolutionært skifte i tankegang, der fokuserer på en opbygning af en fremtid med samarbejde mellem suveræne nationer og integrerede regioner i verden. Kinas program med 'Ét bælte, én vej' er paradigmatisk for denne nye form for tankegang, der må vedtages af ledende borgere i verden.

Det nuværende system er dødt, og det kan ikke overleve ret meget længere.

Video: Hør Helga Zepp-LaRouches hovedtale fra konferencen i Berlin, 25.-26. juni, 2016. En dansk oversættelse af talen er på vej. Bliv på kanalen!

Titelfoto: Mineudlaggeren FNS Uusimaa fra den finske flåde sejler i Det baltiske Hav (Østersøen) under BALTOPS den 7. juni, 2016, som en del af øvelser, der skal demonstrere beslutsomhed hos styrkerne fra NATO og dens partnere.

Putin og Xi understreger betydningen af deres »Stormagtsrelation« for hele verden

26. juni 2016 (Leder) – Præsidenterne for Rusland og Kina, Vladimir Putin og Xi Jinping, mødtes i Beijing lørdag, hvor de udstedte tre, betydningsfulde erklæringer af stor vigtighed mht. deres relation og den strategiske situation i verden. Dette er Putins 15. besøg i Beijing, og hans indledende bemærkninger til Xi forud for mødet understregede dybden af alliancen mellem de to lande.

»Vi mødes ofte og på tilbagevendende basis, men ... hvert af vore møder har altid en væsentlig karakter ... Livet selv kræver, at vore folk arbejder for at styrke og udvikle vore relationer.«

Hvad angår præsident Xi, så bemærkede han efter mødet:

»Jo vanskeligere, den internationale situation bliver, desto mere afgørende må vi lade os lede af det strategiske samarbejdes og venskabets ånd; vi bør fremme bilateral støtte, styrke politisk og strategisk samarbejde og intensivere vore relationer.«

Den første, noget lange erklæring, de udstedte, understreger betydningen af deres relation som en model for en »stormagtsrelation«, som de anser for at være den model, der skal følges i det, der nu er blevet til en multipolær verden. Dokumentet fortsætter også med at understrege betydningen af deres model for relationer, inklusive disses respekt for den enkelte nations særlige udviklingsvej og for doktrinen om ikke-indblanding i den anden nations interne anliggender, som en ny model for interaktioner i en verden, der karakteriseres

af konflikt. Dokumentet understreger også det øgede samarbejde inden for atomkraft, så vel som også inden for rumfart, inklusive samarbejde om udforskning af Månen. Det understreger også komplementariteten af de to nationers udviklingsprojekter, i særdeleshed mellem udviklingen af Ruslands fjerne østlige område og Kinas nordøstlige provinser, der grænser op til Rusland, lige så vel som også komplementariteten mellem udviklingen af Ruslands Volgaområde og Yangtze-flodens udviklingszone. Det understreger desuden den betydning, deres relation har for stabiliteten på verdensarenaen.

Hoveddokumentet sætter fokus på finansmarkedernes nye flygtighed, der er blevet forværret af de af nogle lande »ensidigt påtvungne sanktioner«. Det kaster også handsken over for »visse lande« og »visse militære alliancers« forhåbninger om et overherredømme, der truer stabiliteten i verden gennem deres ambition om at opretholde ensidig, militær overlegenhed på bekostning af andre landes evne til at forsvare sig. Det lytter tilbage til den oprindelige hensigt med De Forenede Nationer, nemlig at forhindre krig og etablere et system med international lov, som alle lande nøje bør følge.

Kina og Rusland bekræftede også deres hensigt om at arbejde sammen i FN for at forhindre ulovlige og uautoriserede militære interventioner, der ikke er under FN-mandat. Dokumentet peger på BRIKS-gruppens vigtighed, så vel som også på ASEAN- og ASEAN-plus-grupperingernes funktion for den globale økonomi.

De to udstedte en anden, specifik erklæring, der drejede sig om de globale trusler, som »visse lande« skaber med deres fremstød for at øge verdens militære spændinger. Dokumentet fordømmer den destabiliserende karakter, som planerne om missilforsvar i Europa udgør, så vel som også den planlagte deployering af THAAD-missilsystemet i det asiatiske Stillehavsområde.

En tredje aftale om samarbejde om cyber-sikkerhed blev indgået.

Desuden blev flere end 30 økonomiske aftaler indgået under Putins besøg, især inden for områderne energi, landbrug, transport, rumfart og samarbejde om militærtekniske spørgsmål.

Foto: Den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi i Beijing denne weekend. (Foto: Kremlin.ru)

Hvordan nationer vinder: Ikke med NATO, men med NASA!

21. juni 2016 (Leder) – Samtidig med, at Obamaregeringen og NATO er kommet tættere på at fremprovokere militære opgør, der ikke efterlader overlevende, med Rusland og Kina, så er et skarpt brud med dette opgør opstået i Europa i særdeleshed, og i Japan, og det er på vej i USA.

EIR og LaRouche-bevægelsen har stået i centrum for dette skift, bort fra randen af en ukontrollerbar krig, siden vi for en måned siden lancerede den internationale appel, »Warszawa-topmødet forbereder krig; Tiden er inde til at forlade NATO nu!«, som tusinder af tænkende mennesker og ledende personer i mange lande har underskrevet; dette har skabt »den fremskudte front«, bag hvilken det politiske skift er i færd med at bryde ud imod det militære opgør med Rusland, som Obama og briterne tydeligvis ønsker skal blive resultatet af dette NATO-topmøde i begyndelsen af juli. Den stadig voksende splittelse, der nu er i Tysklands regeringskoalition, med krav om at stop NATO's

50.000 mand stærke øvelser på Ruslands grænser; Den japanske beslutning om at trodse Obama med to Abe-Putin topmøder; de stærke skift over mod økonomisk udvikling og samarbejde i Italien og Frankrig – alt dette udgør et oprør mod Obamas og briternes krigspolitik, der var i færd med at åbne døren på vid gab for en endegyldig katastrofe for menneskeheden.

Dette oprør kan blive til en virkelig revolution for en sand, menneskelig fremtid. For dem, der ønsker at undfly en atomar konfrontation med Rusland og Kina, samt de transatlantiske økonomiers stadigt forværende kollaps, findes alternativet allerede. Og USA – med Obama ude – må bringes til sin egen interesse, hvor det tilslutter sig dette nye paradigme snarere end at detonere en krig, der ikke har nogen overlevende.

Dersom den menneskelige art skal have en lysende fremtid – på den anden side af selve randen af fremprovokeret krig mellem atomare supermagter, hvor vi i øjeblikket befinder os – så vil det blive bestemt af nationer, der har et langsigtet perspektiv med gensidig økonomisk udvikling og udforskning af rummet. Og det vil nu sige Kina og Rusland (samt Indien). Disse to nationer vil i den kommende weekend afholde et økonomisk topmøde, hvor det centrale fokus vil ligge på et samarbejde om udforskning af rummet: »samarbejde omkring skabelsen af en tung raket og etableringen af interaktion inden for området med rumstationer og langdistance-rumrejser, som vil være til gavn for menneskeheden i sin helhed snarere end blot for de deltagende stater.«

Et amerikanske rumprogrammes hele ånd udgjorde Amerikas »en håbets bavn« for hele menneskeheden. Det er blevet skåret tilbage i årtier, og menneskers rejser ud i rummet er nu grundlæggende set blevet annulleret under Obama. Men indbydelsen til en storslået genoplivelse af NASA's opdagelsesrejser for hele menneskeheden ligger på bordet. Det er vores opgave at gribe den og virkeliggøre den; og at gøre en ende på det nuværende, globale krigsopgør, før det er for sent.

(se også: »Ingen overlevende«, video fra LaRouchePAC med danske undertekster.)

»Tiden er inde til at forlade NATO nu!«

Skriv under og cirkulér vores INTERNATIONALE APPEL!

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet mobiliserer borgerne i hele Europa imod NATO

22. juni 2016 (Leder) – Samtidig med, at mere fornuftige europæere vågner op til den virkelighed, at amerikansk og europæisk, vanvittig politik har bragt verden til randen af atomkrig, står LaRouchebevægelsen og Schiller Instituttet for et afgørende, strategisk lederskab med den revolution i den politiske orientering, der kræves for at redde menneskeheden fra udslettelse.

Sidste lørdag den 18. juni afholdt LaRouche-bevægelsens og Schiller Instituttets aktivister, fra Frankrig, Belgien og Holland og til Tyskland, Italien, Danmark og andre lande, den første aktionsdag i hele Europa omkring appellen: **»Warszawa-topmødet forbereder krig; Tiden er inde til at forlade NATO nu!«**

Appellen, der blev udstedt af LaRouche-bevægelsen som et upartisk initiativ, cirkuleres nu også af andre grupper og personer, og slår alarm over den aktuelle nedtælling til atomkrig og opfordrer NATO-medlemslande til omgående at forlade NATO, og

at vores regering uden yderligere udsættelse skaber betingelserne for en ny, global freds- og sikkerhedsarkitektur, baseret på det win-win-samarbejde, som BRIKS har foreslået, et samarbejde, som det er i Europas og USA's egen interesse at deltage i.

Underskriv og cirkulér appellen!

Download (PDF, Unknown)

Den alvorlige respons, der herved er skabt, demonstreres i rapporten fra Frankrig, hvor samarbejdspartnere til LaRouche i partiet Solidarité et Progrès deployerede 70 personer på gaderne i 17 større og mindre byer i hele Frankrig i lørdags. Næsten 2300 personer har underskrevet appellen i Frankrig, og yderligere 250 underskrifter blev indsamlet denne lørdag under disse direkte aktioner for underskriftsindsamling på gaden. De fleste mennesker har rent intuitivt en fornemmelse af, at noget forfærdeligt snart vil ske, og de »lugter«, at NATO stinker. Foreløbig har 1600 underskrivere benyttet muligheden af også at sende et forud forfattet brev til deres valgte medlemmer og senatorer i deres hjemdepartement (der er 5 til 10 valgte repræsentanter per departement), og brevet siger grundlæggende set, »Jeg har underskrevet denne appel, og jeg ønsker at vide, hvor du står.« Det betyder, at mellem 8.000 og 16.000 e-mails er blevet sendt til valgte franske officielle medlemmer (af parlament og kommunalråd), for at fortælle dem, at de bør vælge at træde ud af NATO og dens kampagner for at føre krig.

✘ *Medlemmer af LaRouchePAC's søsterorganisation i Frankrig, Solidarité & Progrés, mobiliserede i Paris, Frankrig.*

Mange af underskriverne har returneret e-mails med de svar, de har fået fra deres valgte politikere, og som strækker sig fra »Jeg er gaullist, så jeg er for« til »Jeg er virkelig ikke enig«. Andre, så som tidligere minister for udenrigshandel, Pierre Lellouche, der var chef for det højreorienterede parti Les Républicains' afdeling for udenrigsanliggender, understregede, at hans parti arbejder meget hårdt på at få sanktionerne mod Rusland ophævet.

Mere mobilisering fra Boulogne-Billancourt, Frankrig.

Oversat til hollandsk af Agora Erasmus blev appellen publiceret på den progressive webside De Wereld Morgen, der har 30.000 besøgende hver dag.

I Belgien er blandt underskriverne den socialistiske senator Bert Anciaux; diplomat Jan de Moor; tidligere formand for det belgiske parlament Lode Vanoost; den prominente fredsaktivist Ludo de Brabander (Vrede); samt to forfattere, Mike de Loof og Barbara Y. Flamand. Underskrivere er også Michel Vanhoorne, en læge fra universitetet i Gent, der underskrev i sin egenskab af koordinator for Venstre-miljøforum, samt musiker Hubert Boone.

✘ *Medlemmer af Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet i Düsseldorf, Tyskland, mobiliserede folk imod NATO-aggression og 3. Verdenskrig.*

I Holland er den første af flere end 100 hollændere, der har underskrevet appellen, Rein Heijne, direktøren for Erasmus-huset i Rotterdam, der sponsorerer pro-fredsbegebenheder. Heijne kommenterede, »Længe leve Erasmus' intellektuelle arv«.

(Se også: [Schiller Instituttet på Folkemødet på Bornholm](#))

Titelfoto: Schiller Instituttet i Danmark mobiliserer på Folkemødet på Bornholm.

Schiller Instituttet mobiliserer danskerne på Folkemødet på Bornholm: Rejser spørgsmålet om Atomkrig og Udmeldelse af NATO!

18. juni 2016 – Schiller Instituttet i Danmark mobiliserer i disse dage på Folkemødet på Bornholm for at stoppe atomkrig. Folkemødet er en stor politisk begivenhed, hvor alle partier, ministerier, hovedmedier, universiteter, dansk industri, militæret og mange andre institutioner er samlet til 4 dages debatter, diskussioner m.m. Omkring 30-40.000 mennesker fra hele Danmark kommer til dette Folkemøde.

Schiller Instituttet i Danmark deltager med 4 personer. Vi bærer kropsplakater, der siger "Atomkrig? Danmark ud af NATO nu!" på den ene side og "Win-Win med BRIKS, ikke krig og økonomisk kollaps" på den anden. Vi uddeler vores danske Nyhedsorientering og vores internationale NATO-folder til folk, og vi taler med folk, vi møder på gaden eller ved interventioner!

Der var en begivenhed med den britiske og den polske ambassadør til Danmark, om betydningen af NATO. Vi uddelte vores litteratur ved begivenheden og skabte en hel del opmærksomhed om atomkrig med vores kropsskilte. Debatten var styret på forhånd, og man kunne ikke stille spørgsmål. Den britiske ambassadør gik så langt som til at sige, at Rusland udgjorde et truende imperium, der må stoppes! Vores litteratur blev godt modtaget af publikum, og vi havde mange diskussioner.

En vigtig begivenhed, hvor vi fik mulighed for at intervenere, var ved det Danske Forsvarsakademi. Titlen på deres begivenhed var "Det danske Forsvar i det nye NATO – henimod Topmødet i juli!" Blandt talerne var det danske militærs repræsentant ved NATO, den permanente danske ambassadør til NATO og en militærforsker fra Københavns Universitet. Der var kun ét eneste hovedbudskab, nemlig, at 'Rusland må inddæmnes på grund af sine "aggressive" handlinger, og Kina er ligeledes en problemnation, der skal håndteres. Vi stillede det første spørgsmål og sagde, at NATO bør opløses; at Danmark bør forlade NATO og undgå atomkrig, og at vi i stedet bør samarbejde med Rusland og Kina, samt acceptere en multipolær verden.

Mere rapportering fra Folkemødet: Se <https://www.facebook.com/groups/1634726746777458/?fref=ts>

Verden har valget mellem to

systemer

21. juni 2016 (Leder) – *»Formålet med øvelsen er klar«, sagde den polske præsident Andrzej Duda. »Vi forbereder et angreb.«*

USA's befolkning er ubevidst om de to mest betydningsfulde, geopolitiske faktorer på planeten. På den ene side finder vi de igangværende tiltag hen imod en global, generel atomkrig, og på den anden finder vi potentialet til at udløse den største periode med global, økonomisk vækst i menneskehedens historie. Ovenstående udtalelse fra den polske præsident, mht. den nylige, 50.000 mand stærke NATO-øvelse, *»Anakonda 16«*, der simulerer en invasion af Rusland, er en demonstration af desperationen på Wall Street og i [City of] London, der gør fremstød for at fremprovokere en udslettelseskrig med Rusland og Kina.

Der er en udviklingsvej for en fremtid med menneskelig fremgang – men denne vej fastlægges uden for USA – i takt med, og vores politiske proces fortsat befinder sig i Wall Streets fallerede, monetære systems kvælergreb, samt den pomp, der omgiver dette cirkus for folket og de etablerede medier. I kontrast hertil var det nyligt afsluttede Skt. Petersborg Økonomiske Forum i Rusland, som Obama forsøgte at sabotere, en total succes, der indbragte \$12 mia. store økonomiske aftaler blandt 40 lande, og hvor højtplacerede europæiske ledere, der krævede en afslutning af sanktionerne mod Rusland og krigsprovokationerne, deltog. Den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozy udtalte på konferencen:

»Vi har mange andre problemer, og vi har ikke råd til at lide pga. disse kunstigt skabte problemer. Og den stærkeste bør strække hånden frem, for den stærkeste spiller er Rusland, repræsenteret af præsident Putin.«

Det, som en stor del af verden allerede har erkendt, er, at nationens interesse ikke er bygget på militær aggression eller

økonomisk krigsførelse, men derimod bygger på fremskaffelsen af en fremtid for ens egen befolkning, inklusive gennem internationalt samarbejde, for at skabe højere levestandard og bedre teknologier således, som nye indsigter i universet kan give os. Af fundamental betydning for denne udviklingsproces er rumprogrammet.

Lyndon LaRouche har peget på rumforskningspioneren Krafft Ehrlicke som den person, der »har skabt selve ideen om et rumprogram«. Ehrlicke var forpligtende engageret over for princippet om fremskridt og fordømte nejsigernes ikke-forandring, og udtalte:

»en filosofi med anti-vækst, der af menneskene forlanger, at de skal leve med mindre af alting, kan sætte os tilbage til Middelalderen, fordi en hund-æder-hund-kamp med sikkerhed vil bryde ud under sådanne omstændigheder ... Livet viser os, at teknologiske fremskridt er vejen ad hvilken. Men, baseret på disse teknologiske fremskridt, må vores art og vores civilisation ligeledes gøre fremskridt. Så kan vi gå videre.«

Rusland, Kina, Indien og andre har erkendt det uundgåelige, elendige resultat af »nul-vækst«-geopolitik og har afvist det og vist, at de er forpligtet over for økonomiske projekter og rumteknologi, der vil fremme menneskehedens fysiske økonomi og lykke. Kra-kanalen i Thailand, den forbedrede Suezkanal i Egypten, udviklingen omkring Mekongfloden, nye jernbanelinjer i Pakistan og Afghanistan og Chabahar-havnen i Iran er blot nogle få af disse. For nylig har Kina inviteret til internationalt samarbejde omkring sin fremtidige rumstation. Vicedirektøren for Kinas bemandede rumprogram, fr. Wu Pung, sagde for nylig til FN's Komite for den fredelige anvendelse af det ydre rum, i forbindelse med aftaler om nye rumstationer:

»Udforskning af rummet er menneskehedens fælles drøm og ønske. Vi er overbevist om, at implementeringen af aftalerne afgjort vil fremme det internationale samarbejde om udforskning af

rummet og skabe muligheder for FN's medlemsstater, i særdeleshed udviklingslande, til at deltage i, og drage fordel af, anvendelsen af Kinas rumstation.»

Rusland og Kina har også for nylig annonceret et fuldt ud omfattende samarbejde omkring rummet. Ruslands ambassadør til Kina Andrey Denisov forklarede i et nyligt interview:

»Jeg ville lægge vægt på samarbejde omkring aktivitet i det ydre rum som et hele, snarere end en specifik leverance af et parti varer. Pointen er ikke at levere specifikt udstyr, men at organisere langsigtet, gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem alle siderne, der objektivt set har tætte forbindelser ud fra et standpunkt om teknisk og teknologisk kompatibilitet.»

Dette er vejen til fremtiden. Mens USA plages af selvmord, narkotikamisbrug, masseskyderier og økonomisk disintegration, så går et flertal af menneskeheden videre til det næste niveau. London-Wall Street-finanssystemet er dødt. Vi har kun ét valg. Valget mellem krig, terror og økonomisk fortvivlelse på den ene side, kontra, at vi dumper Obama og alt, hvad han står for, og kræver en fremtid, der passer sig for menneskeheden.

Billede: »Anakonda 16«-vejen til Anakonda – NATO's mere og mere virkelige »march mod Moskva«. Truslen om Tredje Verdenskrig har aldrig været større. (www.eur.army.mil/Anakonda)

Vi nærmer os opgørets time

21. juni 2016 (Leder) – En intens række af diplomatiske engagementer er planlagt for de næste to uger, som kunne være

bestemmende for, om verden tager en tryk kurs hen imod et Nyt Paradigme for udvikling – som det klarest er blevet fremlagt i præsident Vladimir Putins forslag til »en plan for Stor-Eurasien« på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni, og ligeledes i den kinesiske præsident Xi Jinpings program for 'Ét bælte, én vej' – eller, om verden går i krig, med udslettelse til følge, sådan, som det promoveres af London og dets skakbrik Obama.

På torsdag afholder Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) sit årlige topmøde i Tasjkent, Usbekistan. Indien og Pakistan skal indføres som nye medlemmer, og Iran vil få en højere status over observatør nu, da FN's sanktioner er blevet ophævet i kølvandet på P5+1-aftalen. Fra Tasjkent vil den russiske præsident Putin rejse til Kina for et officielt statsbesøg hos præsident Xi. Den russiske vicepremierminister Dmitry Rogozin er allerede i Kina, hvor han forbereder mødet med Kinas vicepremierminister Wang Yang. Man er allerede i gang med at udarbejde aftaler om samarbejde om rumteknologi, om det mulige salg af en \$11 mia. stor andel i Ruslands statslige olieselskab, Rosneft, samt en mulig kinesisk investering i højhastigheds-jernbanelinjen Moskva-Kazan, som sluttelig kommer til at løbe hele vejen til Beijing.

Torsdag den 23. juni vil den længe ventede Brexit-afstemning finde sted i Storbritannien. Den 28. juni træffer de europæiske statsoverhoveder beslutning om, hvorvidt de skal forlænge sanktionerne mod Rusland over Ukraine i yderligere seks måneder. Den franske udenrigsminister gjorde det i mandags klart, at han forventer, at sanktionerne forlænges, men han indikerede, at Frankrig vil gennemtvinge en debat for en tidsramme for sanktionernes reducering og fjernelse. På et eller andet tidspunkt, måske før afstemningen den 28. juni, forventes Normandiet-4-gruppen (Putin, Merkel, Hollande og Poroshenko) at mødes for at forsøge at kickstarte Minsk II-processen, der er gået i stå, og som er et nøglespørgsmål mht. sanktionerne mod Rusland.

NATO's krigsprovokationer imod Rusland forårsager tydeligvis dybe rifter i de europæiske regeringsinstitutioner. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers skarpe angreb på NATO i søndagens *Bild am Sonntag* er tydeligvis en indikation på sådanne splittelser. Den italienske premierminister Renzi og EU-kommissionens præsident Junckers tilstedeværelse i Skt. Petersborg er en anden.

En mere dybtgående undersøgelse af NATO-forsvarsministrenes møde i Bruxelles i sidste uge, som en forberedelse til NATO-statsoverhovedernes topmøde i Warszawa den 7.-8. juni, demonstrerer det vanvid, der har grebet Alliancen. De deltagende ministre aftalte at tilføje cyberspace som et yderligere militært domæne – i tillæg til luft, land, vand og rummet. Hvad dette rent konkret betyder, er, at et angiveligt cyber-angreb imod et NATO-medlemsland kunne udløse en anråbelse af den fælles forsvarsklausul (artikel V) i NATO's charter, som kunne føre til et militært NATO-angreb på det land, der får skylden for cyber-angrebet. Dette er topmålet af galskab og kan blive en ny, hårfin udløsermekanisme for krig med Rusland og Kina – to lande, der gentagende er blevet beskyldt for at føre cyber-krig imod USA og Europa (sidste uges hackerangreb ind i det Demokratiske Partis database, som det oprindeligt var blevet »bevist« var blevet udført af den russiske stat, fandtes senere at være blevet udført af en hacker uden forbindelse til Rusland).

Som en kommentar til denne række af diplomatiske begivenheder fastslog Lyndon LaRouche den basale pointe: Vi ved endnu ikke, hvad der vil komme ud af disse begivenheder. Vi ved imidlertid, at Putin har sin egen, klare strategi og dagsorden, og han vil handle på det. Alt imens vi ikke specifikt ved, hvad Putin vil gøre, så ved vi, at det vil blive en faktor, der vil forme den globale situation.

Foto: Et amerikansk Air Force B-52 Stratofortress anfører en formation af fly, inklusive polske, tyske og svenske styrker, over Det baltiske Hav, 9. juni 2016. NATO-allierede udfører en

række realistiske øvelsesmissioner på Ruslands grænser. (U.S. Air Force photo)

Det er Putin, der bestemmer, hvad der skal ske med 'Planen om Stor-Eurasien'

20. juni 2016 (Leder) – Den russiske præsident Vladimir Putin brugte Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni som anledning til at fremlægge det eksistentielle spørgsmål, som nu konfronterer menneskeheden: Gå enten med i det, han kalder 'Planen om Stor-Eurasien' for økonomisk udvikling og sikkerhed, eller også, stå over for den umiddelbart overhængende fare for det transatlantiske systems kollaps og en meningsløs global krig, som kunne udvikle sig til en udslettelseskrig.

Under en to timer lang dialog, der blev præsideret af CNN's Fareed Zakaria, med deltagere, annoncerede Putin, at den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) nu vil indlede forhandlinger i denne måned med Kina om fuld integration i 'Ét bælte, én vej'-projektet, og han understregede, at 40 lande søger handelsforbindelser med EAEU, og at Rusland hilser Vesteuropas fulde deltagelse i dette ambitiøse program velkomment.

I den samme dialog talte han åbenhjertigt om USA's og NATO's

»blodige kup« i Ukraine, samt indsatsen af nyere dato for at inddæmme Rusland med NATO-styrker.

Putins handlinger, samt det vanvittige, anglo-amerikanske krigsfremstød mod både Rusland og Kina, har udløst et voksende oprør blandt vesteuropæere, der ser krigsfare mere og mere klart. Ikke alene deltog flere europæiske ledere i Skt. Petersborg-forummet, imod Obamas og Londons udtrykkelige krav. Den tidligere franske præsident, Nicolas Sarkozy krævede en afslutning af sanktioneerne mod Rusland og opfordrede Putin, som, sagde han, befinder sig i en stærkere position, til ensidigt at afslutte de russiske gengældelses-sanktioner mod Europa. Putin responderede positivt til Sarkozys krav, så vel som også til udtalelser, som den italienske premierminister Matteo Renzi kom med, men han advarede om, at Rusland ikke er indstillet på igen at lade sig bedrage.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier gav et interview til det meget læste *Bild am Sonntag*, hvor han angreb de netop afsluttede NATO-øvelser langs den russiske grænse for at være en krigsprovokation, og han krævede et stop for de »krigshyl«, der kommer fra NATO. Steinmeiers handlinger har udløst et totalt skænderi mellem grupperinger i den tyske politiske klasse, lige så vel som, at Sarkozys tale i Skt. Petersborg har udløst en seriøs debat i Frankrig. Steinmeiers intervention er blevet støttet af den ledende militæranalytiker fra CDU, Michael Stürmers nylige angreb på NATO's provokationer, samt af udtalelser i denne uge fra tidligere tyske kansler Gerhard Schröder, der også har fordømt tendensen hen imod et nyt våbenkapløb og en Kold Krig med Rusland.

Alle disse fundamentale skift i det politiske landskab kommer blot få dage før Brexit-afstemningen i Storbritannien den 23. juni, og blot få uger, før topmødet mellem NATO's stats- og regeringsledere finder sted i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor NATO's deployeringer ind i De baltiske Stater og Polen efter planen skal ratificeres. *Sunday Telegraph*, en flagskibs-

publikation fra Tory-grupperingen i Storbritannien, havde en barsk formuleret lederartikel til fordel for britisk exit af den Europæiske Union. Lederartiklen konstaterede åbenlyst, at EU er død.

Vi er nået til et *punctum saliens*-øjeblik, hvor menneskeheden enten går fremefter med det nye paradigme, som bedst kommer til udtryk i ideen om Verdenslandbroen, eller også styrter den ud i en udslettelseskrig. Der er ingen steder at gemme sig, for menneskehedens fremtid ligger i vægtskålene. Putin har totalt fod på dette opgør, og man kan forvente, at han vil gøre det, der er uventet, i de kommende dage og uger, for at vinde kampen om menneskehedens fremtid.

Her i USA består den største fare i, at disse voksende kræfter, der klart ser faren for en atomkrig, vil holde sig tilbage fra at bringe Obamas præsidentskab til fald – før han starter en krig. Ledende røster i den Amerikanske Komite for Øst-Vest-aftaler, inklusive dr. Stephen Cohen og Gilbert Doctorow, er noget forsinket ved at indse, at Obama ikke er en person, man »overtaler« til at gøre det rigtige. Han har begået forbrydelser, der klart berettiger til en rigsretssag, inklusive hans afvisning af at arbejde sammen med Rusland for at knuse Islamisk Stat, al-Nusra og andre anglo-saudisk sponsorerede, jihadistiske bander. Hvor mange uskyldige liv er gået tabt, fordi Obama nægtede at samarbejde med Putin og de russiske tjenester – der ved, hvordan man fører en kontra-terrorist-operation?

I takt med, at denne kamp når nye dimensioner i Europa, fortsætter den kinesiske præsident Xi Jinping sin turne i Central- og Østeuropa, hvor han indgår betydningsfulde aftaler med Serbien, der er et afgørende omdrejningspunkt for den Eurasiske Landbro.

Frem for alt andet pålagde Lyndon LaRouche sine kolleger i søndags, nøje at overvåge Putins træk. Han vil tage skridt til flankoperationer, baseret på hans opfattelse af hele den

globale situation. Han stoler ikke på andre, i særdeleshed ikke Obama og briterne. Han vil handle på overraskende måder, som på bedste måde vil reflektere virkeligheden i dette øjeblik med et globalt opgør. Han er, understregede LaRouche, det bedste referencepunkt for handling.

Foto: Den russiske præsident Putin under et møde med lederne af verdens førende nyhedsagenturer, på sidelinjen af det 20. Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF 2016), Rusland, 17. juni 2016. Mikhail Metzel/TASS

Supplerende materiale:

Putin langer ud efter sanktioner, NATO's udvidelsespolitik og driften mod kold krig

20. juni 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i flere timer på den sidste dag af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han konfronterede direkte realiteterne omkring den nuværende strategiske krise, der bliver smidt efter det nye paradigme, som er under skabelse af Rusland og de andre BRIKS-nationer. I et interview med Fareed Zakaria efter topmødet, vred han sig behændigt ud af udtalelser om, at han støttede Donald Trump, ved at påpege, at han var blevet fejlciteret af journalister såsom Zakaria, der ikke er analytikere, og idet han understregede, at vi "er rede til at arbejde med USA," uanset, hvem der vælges til ny leder. Han påpegede, at "Trump har udtalt, at han er parat til at genoprette det fulde format af russisk-amerikanske relationer ... det hilser vi alle velkommen."

I sin udtalelse på topmødets sidste dag sagde Putin, at USA kunne være til gavn for verden, inklusiv Rusland, så længe USA ikke blander sig i andre landes anliggender:

"Vi behøver [USA]. Men vi har ikke brug for, at de konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve, og hindrer Europa i at opbygge relationer med os."

Putin påpegede, at Obama-administrationen gav sine europæiske partnere besked på at tåle sanktioner mod Rusland, sanktioner, der havde ødelæggende konsekvenser for Europa, men ikke for USA.

Putin sagde, at europæiske erhvervskredse i Frankrig, Tyskland og andre steder har udtrykt villighed til at samarbejde med Rusland, og nu er det op til politikerne "at udvise visdom, forudseenhed og fleksibilitet."

"Vi bærer ikke nag og er rede til at møde vore europæiske partnere på halvvejen," sagde Putin til forummet. Han pegede på, at det ikke var Rusland, der begyndte det nuværende "nedbrud" i relationer mellem Europa og Rusland, forårsaget af sanktionerne. "Alle vore handlinger har været, og forbliver, alene gengældelse."

Putin fortsatte, "Vore seneste møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, at europæisk erhvervsliv er villigt og parat til at samarbejde med vort land. Der er behov for, at politikere møder forretningsfolk på halvvejen, og udviser visdom, forudseenhed og fleksibilitet. Vi har brug for at styrke tilliden i russisk-europæiske relationer og genetablere niveauet af interaktioner.

Putin tog, hvad angår NATO's udvidelsespolitik, ligeledes tyren ved hornene og sagde, at det ikke giver mening: "Sovjetunionen er der ikke mere, Warszawapagten [mellem Sovjetunionen og de østeuropæiske lande] er ophørt med at eksistere, så hvorfor behøver NATO konstant at udbrede sin infrastruktur og bevæge sig mod Ruslands grænser? Nu tager de

Montenegro ind. Hvem har truet Montenegro?" spurgte Putin, leende over absurditeten i det.

Han hævdede, at NATO har "en absolut ligegyldig og tankeløs attitude i forhold til vores position på alle områder," og noterede, at det var USA, der ensidigt afsluttede missilforsvars-traktaten, der til at begynde med var underskrevet for at "bringe strategisk balance ind i verden." Putin fortsatte med at berolige verdenssamfundet med, at han ikke ønsker at gå videre til en ny kold krig, som "ingen ønsker". "Uanset, hvor dramatisk tankegangen i udviklingen af internationale relationer måtte se ud udefra, er det ikke en global konfrontations-tankegang."

Putin udtalte, at det amerikanske missilskjold i Østeuropa udgør en trussel mod magtbalancen. "Vi vil perfektionere vores kapacitet for missilangreb for at opretholde balancen, alene på grund af det."

Putin påpegede, at problemer i verden kun kan håndteres, som det i øjeblikket sker i Syrien. I det tilfælde, sagde han, arbejder nationer i verden, inklusiv Rusland og USA, sammen om at hjælpe med at løse krisen i Syrien. Han konfronterede regimeskifte-politikken, idet han insisterede på, at Syriens integritet må opretholdes som topprioritet. Putin sagde ligeud, at disintegrationen af Syrien ville blive en "destabiliserende faktor, ikke kun for regionen, men for hele Verden".

Han udtalte, at fred i Syrien kun kan nås ved en politisk proces: "Hvis vi ønsker at fremme princippet om demokrati, så lad os gøre det med demokratiske instrumenter," sagde han til forummet.

Han anførte, at den ukrainske krise blev skabt med overlæg af Obama-administration, for at tilvejebringe en grund til NATO's eksistens, og at det ikke er sådan, at situationer i den internationale arena burde håndteres: "Efter det Arabiske

Forår sneg [USA] sig op til vore grænser. Hvorfor havde de behov for at støtte et kup i Ukraine? Det er sandsynligt, at oppositionen, der er ved magten nu, kunne have opnået det ved demokratiske valg, og vi ville have arbejdet med dem, netop på samme måde, som vi arbejdede med dem, der var ved magten før præsident Janukovitj ... Men nej," fortsatte Putin, "de skulle nødvendigvis føre det til et blodigt kup med ofre, skulle absolut forårsage borgerkrig."

Putin sagde, at den udvikling "arrede" Ukraines russisk-talende befolkning i det sydøstlige Ukraine og på Krim, og ikke gav Rusland andet alternativ end at tage forholdsregler "for at beskytte visse grupper af folk."

Grunden, sagde han, er, at: NATO "har brug for en fremmed fjende, hvad skulle grunden ellers være til eksistensen af en sådan organisation?" Putin sagde, at hele konflikten blev påtvunget Ukraine "for at underbygge selve eksistensen af den nordatlantiske alliance.

USA: Senator Feinstein og kongresmedlem Tauscher langer ud efter planerne for nye atomvåben

20. juni 2016 – Senator Dianne Feinstein og tidligere kongreskvinde og viceudenrigsminister for våbenkontrol og international sikkerhed, Ellen Tauscher har sammen skrevet en ledende artikel, der blev bragt i *New York Times* d. 18. juni, og hvori de krævede et stop for den planlagte produktion og indsættelse af det nye 'Long-Range Standoff Weapon' (LRSW), en ny generation af kernevåben, der stærkt øger faren for termonuklear krig. Forfatterne advarede:

"Luftvåbnet er bestemt for, til næste år, at accelerere udviklingen af dette nye nukleare krydsermissil. Det vil fremføre et opgraderet W-80 atomspræghoved, og være i stand til at penetrere verdens mest avancerede luftforsvarssystemer ... fremstilling af nye kernevåben som dette kan imidlertid være unødvendigt, kostbart og farligt."

Feinstein og Tauscher citerede tidligere forsvarsminister Bill Perry, som for et år siden advarede om, at deployeringen af LRSW-våbensystemet ville øge risikoen for atomkrig ved at udviske linjen mellem konventionelle våben og kernevåben (LRSW kan bruge både nukleare og konventionelle spræghoveder). De to forfattere af *New York Times*-artiklen forlangte, at forsvarsminister Ashton Carter frembringer en detaljeret offentlig redegørelse for planerne om LRSW, inklusiv, hvorvidt det ville blive betragtet som et potentielt offensivt våben, snarere end en tilføjelse af et element til den amerikanske atom-afskrækkelse. De citerede estimer fra Føderationen af Atomvidenskabsfolk (FAS) er, at det nye våbensystem vil koste \$30 milliarder:

"På et tidspunkt, hvor Forsvarsministeriet har besluttet at modernisere hvert 'ben' af den nukleare triade (strategiske bombefly, interkontinentale ballistiske missiler og ballistiske missiler fra undervandsbåde, -red.), er det uansvarligt at investere \$30 milliarder i et unødvendigt og farligt nyt atomvåben."

De understregede også, at

"Vi ønsker at eliminere enhver uklarhed om, hvorvidt dette nye missil er et offensivt våben."

Forfatterne bemærkede, at revurderingen 'holdningen til atomvåben' i 2010 (2010 Nuclear Posture Review) opfordrede til en reduktion af det amerikanske atomarsenal og en øget afhængighed af konventionelle systemer, som luftvåbnets 'Joint Air-to-Surface Standoff Missile' og flådens Tomahawk-

krydsermissil, der ikke indebærer risiko for nuklear optrapning.

Lyndon LaRouche: Intet kan standse krakket – Putins rolle, samt en økonomisk vision efter Hamiltons principper, er afgørende

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige eksplosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

18. juni, 2016 (Leder) – Under en indledende diskussion som

forberedelse til LPAC's fredags-webcast, kom Lyndon LaRouche med følgende kommentarer (parafrase):

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige eksplosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

Putin forstår denne krise, og hans perspektiv, som det reflekteres i hans bemærkninger ved Det Økonomiske Forum i Skt. Petersborg, er uforligneligt. USA og Storbritannien er de mest upålidelige. Det mest risikofyldte væddemål på denne planet udgøres af Obama. Obama vil tabe, punktum. Et helt nyt finanssystem er den eneste mulighed.

Folk, der vil kalde sig intelligente, må indse, at spekulation ikke vil virke. Hele hasardspilssystemet må annulleres. Al hasardspilsgæld må annulleres, og vi må begynde helt forfra – baseret på principper, der er totalt forskellige. Det Britiske [økonomiske] System må bringes til ophør. Det samme er tilfældet med det franske system, efter de Gaulle-perioden. En total, global genopbygning kræves; ingen studehandler. Det amerikansk-europæiske finanssystem er umuligt. Sig »Nej!«. Vi må vende tilbage til et system, der er baseret på fysiske værdier, ikke pengeværdier. Vi må begynde forfra, med Hamiltons økonomiske principper som udgangspunkt.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin taler til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni, 2016. Foto: kremlin.ru

Supplerende materiale:

Uddrag af Putins tale til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni 2016

I øvrigt er de aktuelle, geopolitiske spændinger, til en vis grad, relateret til økonomisk usikkerhed og udtømmning af de gamle kilder til vækst. Der er risiko for, at det vil stige, eller endda blive kunstigt fremprovokeret. Det er i vores fælles interesse at finde en kreativ og konstruktiv vej ud af denne situation.

[Der findes] et enormt og voksende potentiale inden for digitale og industrielle teknologier, robotics, energi, bioteknologi, lægevidenskab og endnu andre områder. Opdagelser inden for disse områder kan føre til sande teknologiske revolutioner og til en eksplosiv vækst i arbejdskraftens produktivitet. Dette sker allerede, og det vil uundgåeligt ske ...

Vi kan faktisk allerede i dag se forsøg på at sikre eller endda monopolisere fordelene ved næste generations teknologier. Dette er, mener jeg, motivet bag skabelsen af afgrænsede områder med opsatte regler som en barriere for at reducere udvekslingen af banebrydende teknologier ...

Man kan kontrollere spredningen af visse teknologier i en vis tid, men i nutidens verden er det nærmest umuligt at holde dem tilbage i et inddæmet område, også selv om det er et stort område. Men denne indsats kunne føre til, at grundforskning,

der nu er åben for den fælles udveksling af viden og information gennem fælles projekter, også indelukkes, hvor der opstilles afspærrende barrierer.

... vi kan kun udvikle os effektivt sammen, ved at opbygge et samarbejde. Vi er overbevist om, at et sådant samarbejde faktisk kan opbygges som en del af et fleksibelt og åbent integrationsmiljø, der opmuntrer til konkurrence inden for videnskabelig forskning og et bredt udvalg af teknologiske løsninger, der gør det muligt for de deltagende lande fuld ud at bruge deres kompetence og deres potentiale ...

Vi er bevidste om de imponerende udsigter i forbindelse med samarbejde mellem EAEU [Eurasisk Økonomisk Union] og andre lande og integrationsforbindelser. Flere end 40 stater og internationale organisationer har udtrykt deres ønske om at etablere en frihandelszone med den Eurasiske Økonomiske Union. Vi og vore partnere mener, at EAEU kan blive et af centrene i et større, fremvoksende integrationsområde ...

Sammen med vore kinesiske kolleger har vi planlagt at påbegynde officielle forhandlinger så tidligt som i juni måned, om skabelsen af et omfattende handelspartnerskab og økonomisk partnerskab i Eurasien, med deltagelse af staterne i den Europæiske Union og Kina. Jeg forventer, at dette vil blive et af de første skridt hen imod skabelsen af et betydeligt, eurasisk partnerskab. Vi vil helt bestemt genoptage diskussionen om dette betydningsfulde projekt på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok i begyndelsen af september ...

Venner, det projekt, jeg netop har omtalt – projektet for det større Eurasien – er selvfølgelig åbent for Europa, og jeg er overbevist om, at et sådant samarbejde kan blive til gensidig fordel. På trods af alle de velkendte problemer i vore relationer, er den Europæiske Union fortsat Ruslands hovedpartner inden for handel og økonomi ...

Jeg forstår også vore europæiske partnere, når de taler om de komplicerede beslutninger for Europa, som blev truffet under forhandlingerne om dannelsen af det transatlantiske partnerskab. Det er indlysende, at Europa har et enormt potentiale, og en satsning på kun én regional forbindelsespartner indsnævrer tydeligvis dets muligheder. Under de omstændigheder er det vanskeligt for Europa at opretholde en balance og bevare et rum for en udbytterig manøvre.

Som de nylige møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, så er europæiske virksomheder villige og rede til at samarbejde med dette land. Politikere bør møde virksomhederne på halvvejen ved at udvise kløgt, samt en vidtskuende fleksibel fremgangsmåde. Vi må atter oprette tillid til de russisk-europæiske relationer og genoprette vores samarbejdsniveau.

Vi husker, hvordan det hele begyndte. Rusland igangsatte ikke det aktuelle sammenbrud, afbrydelse, problemer og sanktioner. Alle vore handlinger har udelukkende været i besvarelse. Men vi bærer ikke nag, som man siger, og vi er rede til at komme vore europæiske partnere i møde på halvvejen. Men dette kan under ingen omstændigheder blive en vej med ensrettet færdsel.

Lad mig gentage, at vi er interesseret i, at europæere går med i projektet for et storslået eurasisk partnerskab. I denne sammenhæng hilser vi den kasakhstaniske præsidents initiativ, med at afholde konsultationer mellem den Eurasiske Økonomiske Union og EU, velkommen. I går diskuterede vi dette spørgsmål ved mødet med præsidenten for den Europæiske Kommission.

Det vil yderligere være muligt at genoptage dialogen mellem eksperter på et teknisk niveau, om en bred vifte af spørgsmål, såsom handel, investering, lovgivning inden for teknik og toldadministration. På denne måde kunne vi skabe fundamentet for yderligere samarbejde og partnerskab ...

Vi anser det naturligvis for vigtigt at fortsætte samarbejdet omkring betydningsfulde forskningsprojekter, såsom ITER-forsøgskraftværket og den frie elektron-røntgenlaser, for blot at nævne nogle få. En fælles indsats vil gøre det muligt for os virkelig at forøge både Europas og Ruslands teknologiske konkurrencedygtighed. Det rækker at sige, at, i 2015 investerede Rusland 1,2 mia. euro i fælles højteknologiske projekter med Europa ...

Et præsidentielt råd for strategisk udvikling og prioritetsprojekter vil blive skabt i den nærmeste fremtid. Deres ydmyge tjener vil stå i spidsen, mens rådspræsidiat vil blive ledet af premierminister Dmitry Medvedev ...

Verden har brug for et så magtfuldt land som USA, og det har vi også, men vi har ikke brug for, at det konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve og forhindrer Europa i at opbygge en relation til os.

FRA SPØRGSMÅL & SVAR:

Jeg ønsker ikke at tro på, at vi er på vej hen imod en ny Kold Krig, og jeg er sikker på, at ingen ønsker dette. Vi gør ganske bestemt ikke. Det er ikke nødvendigt. Hovedtankegangen bag udviklingen af internationale relationer er, at, uanset hvor dramatisk, det kan synes at være, så er det ikke tankegangen bag en global konfrontation. Hvad er problemets rod?

Det skal jeg sige jer. Jeg må bringe jer lidt tilbage i tiden. Efter Sovjetunionens kollaps, havde vi en forventning om generel fremgang og generel tillid. Desværre måtte Rusland konfrontere flere udfordringer, for at tale i moderne vendinger: økonomisk, samfundsmæssig og intern politik. Vi fik udfordringer som separatisme, radikalisme, aggressiv international terror, for det var utvivlsomt al-Qaeda-militante, som vi bekæmpede i Kaukasus, det er en åbenlys

faktor, og det kan der ikke være to meninger om. Men, i stedet for støtte fra vore partnere i vores kamp mod disse problemer, fik vi ulykkeligvis noget andet – støtte til separatisterne..., efterretningsstøtte, finansiel støtte og regeringsstøtte ...

Sovjetunionen eksisterede ikke længere; Warszawa-pagten eksisterede ikke længere. Men af en eller anden grund fortsætter NATO med at udvide sin infrastruktur hen mod Ruslands grænser. Det begyndte længe før i går. Montenegro er ved at blive et NATO-medlem. Hvem truer Montenegro? For vores position bliver totalt ignoreret.

Et andet, lige så vigtigt, eller måske det vigtigste spørgsmål, er den ensidige [fra USA's side] opsigelse af ABM-traktaten. ABM-traktaten blev engang indgået mellem Sovjetunionen og USA af en meget god grund ... Traktaten var udtænkt til at skabe en strategisk balance i verden. Men de droppede imidlertid ensidigt traktaten og sagde venligt, Dette er ikke rettet imod jer. I ønsker at udvikle jeres offensive våben, og vi antager, at det ikke er rettet imod os.

Ved I, hvorfor de sagde sådan? Det er simpelt: der var ingen, der forventede, at Rusland i begyndelsen af 2000, da landet kæmpede med sine interne problemer, var revet itu af interne konflikter, politiske og økonomiske problemer, tortureret af terrorister; at Rusland da ville genopbygge sin forsvarssektor. Der var tydeligvis ingen, der forventede, at vi var i stand til at opretholde vore arsenaler, for slet ikke at tale om at få nye strategiske våben. De tænkte, at de ville opbygge deres missilforsvarsstyrker, mens vore arsenaler skrumpede.

At dette blev gjort under påskud af at bekæmpe den iranske atomtrussel. Hvad er der så blevet af den iranske atomtrussel nu? Der er ikke nogen; men projektet fortsætter. Og sådan er det, skridt for skridt, det ene efter det andet, og så fremdeles.

Så begyndte de at støtte alle mulige former for 'farvede revolutioner', inklusive det såkaldte Arabiske Forår. De støttede det ihærdigt. Hvor mange positive syn hørte vi om, hvad det var, der foregik? Hvad førte det til? Kaos.

Jeg er ikke interesseret i at give nogen skylden. Jeg vil ganske enkelt sige, at, hvis denne politik med ensidige handlinger fortsætter, og hvis skridt i den internationale arena, hvor disse skridt er meget følsomme for det internationale samfund, ikke bliver koordineret, så er sådanne konsekvenser uundgåelige. Og modsat, hvis vi lytter til hinanden og taler ud fra en balance mellem interesser, så vil dette ikke ske. Ja, det er en vanskelig proces, processen med at nå til enighed, men det er den eneste vej til acceptable løsninger ...

Af hvilken årsag, støttede de kuppet i Ukraine? Jeg har ofte talt om dette. Den interne politiske situation dér er kompliceret, og den opposition, der nu sidder ved magten, ville efter al sandsynlighed være kommet til magten på demokratisk vis, gennem valg. Sådant er det. Vi ville have arbejdet sammen med dem, som vi havde gjort det med den regering, der sad ved magten før præsident Janukovitj.

Men nej, de skulle absolut gå frem med et kup, med tab, med udløsning af blodsudgydelser, en borgerkrig, og med at skræmme den russisktalende befolkning i det sydøstlige Ukraine og i Krim. For hvad? Og efter at vi var nødt til, simpelt hen nødt til, at tage forholdsregler for at beskytte visse samfundsgrupper, begyndte de at optrappe situationen, at ophidse til spændinger. Efter min mening, så gøres dette, bl.a., for at retfærdiggøre eksistensen af den Nordatlantiske Blok. De har brug for en ekstern modstander, en ekstern fjende; i modsat fald, hvorfor skulle denne organisation i det hele taget være nødvendig? Der er ingen Warszawa-pagt, ingen Sovjetunion – hvem er det rettet imod?

Hvis vi fortsætter med at handle i overensstemmelse med denne

tankegang, med at optrappe [spændinger] og fordoble indsatsen for at skræmme hinanden, så vil det en dag komme til en kold krig. Vores tankegang er fuldstændig anderledes. Den fokuserer på samarbejde og søgen efter kompromis. [Applaus]. (Udskriftet af Putins tale er ikke komplet.)

Putin præsenterer vision for fred og udvikling ved SPIEF

Præsident Vladimir Putin henvendte sig til plenum-sessionen ved Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) (17. juni 2016) med en slagkraftig politisk og økonomisk vision for Eurasiens fremtid, og som konsekvens deraf for Verden, idet den imødegår Obamas aggressive krigsforberedelser. Han fremførte, at de geopolitiske spændinger i virkeligheden drives af den økonomiske krise. Han appellerede stærkt til EU-nationerne om at afslutte det destruktive sanktionsregime, idet han identificerede det faktum, at de er et resultat af Obamas manipulation. Han pegede på de tyske og franske erhvervsledere, som har åbnet op for en genetablering af relationerne med Rusland, og opfordrede politiske ledere til at mødes med dem på halvvejen, for at reetablere tillid mellem EU og Rusland.

Putin sagde, at Verden, og Rusland, behøver et stærkt USA, men ikke et USA, der blander sig og forhindrer Europa i at bygge bånd. Om TTIP sagde han, at Europa ville blive alvorligt begrænset, hvis det blev bundet til et enkelt regionalt tilknytningsforhold. Han gentog adskillige gange, at hans vision for et 'Stor-Eurasien' sammen med specielt Kina, var åbent for alle – og i særdeleshed for EU-nationerne.

Han gennemgik i detaljer sin plan for genopbygning af den russiske økonomi, baseret på fremstillingsvirksomhed, anvendelse af teknologier i industrien, 3 millioner nye jobs i små og mellemstore industrivirksomheder i år 2020, og endnu

mere fokus på videnskab og teknologi inden for uddannelserne.

Dette er, hvad Obama kalder sin succesfulde "internationale isolation" af Rusland.

Schiller Institut mobiliserer danskerne på Folkemødet på Bornholm: Rejser spørgsmålet om Atomkrig og Udmeldelse af NATO!

Schiller Institut i Danmark mobiliserer i disse dage på Folkemødet på Bornholm for at stoppe atomkrig. ... En vigtig begivenhed, hvor vi fik mulighed for at intervenere, var ved det Danske Forsvarsakademi. Titlen på deres begivenhed var "Det danske Forsvar i det nye NATO – henimod Topmødet i juli!" Blandt talerne var det danske militærs repræsentant ved NATO, den permanente danske ambassadør til NATO og en militærforsker

fra Københavns Universitet. Der var kun ét eneste hovedbudskab, nemlig, at 'Rusland må inddæmmes på grund af sine "aggressive" handlinger, og Kina er ligeledes en problemnation, der skal håndteres. Vi stillede det første spørgsmål og sagde, at NATO bør opløses; at Danmark bør forlade NATO og undgå atomkrig, og at vi i stedet bør samarbejde med Rusland og Kina, samt acceptere en multipolær verden.

18. juni 2016 – Schiller Instituttet i Danmark mobiliserer i disse dage på Folkemødet på Bornholm for at stoppe atomkrig. Folkemødet er en stor politisk begivenhed, hvor alle partier, ministerier, hovedmedier, universiteter, dansk industri, militæret og mange andre institutioner er samlet til 4 dages debatter, diskussioner m.m. Omkring 30-40.000 mennesker fra hele Danmark kommer til dette Folkemøde.

Schiller Instituttet i Danmark deltager med 4 personer. Vi bærer kropsplakater, der siger "Atomkrig? Danmark ud af NATO nu!" på den ene side og "Win-Win med BRIKS, ikke krig og økonomisk kollaps" på den anden. Vi uddeler vores danske Nyhedsorientering og vores internationale NATO-folder til folk, og vi taler med folk, vi møder på gaden eller ved interventioner!

Der var en begivenhed med den britiske og den polske ambassadør til Danmark, om betydningen af NATO. Vi uddelte vores litteratur ved begivenheden og skabte en hel del opmærksomhed om atomkrig med vores kropsskilte. Debatten var styret på forhånd, og man kunne ikke stille spørgsmål. Den britiske ambassadør gik så langt som til at sige, at Rusland udgjorde et truende imperium, der må stoppes! Vores litteratur blev godt modtaget af publikum, og vi havde mange diskussioner.

En vigtig begivenhed, hvor vi fik mulighed for at intervenere, var ved det Danske Forsvarsakademi. Titlen på deres begivenhed var "Det danske Forsvar i det nye NATO – henimod Topmødet i juli!" Blandt talerne var det danske militærs repræsentant ved

NATO, den permanente danske ambassadør til NATO og en militærforsker fra Københavns Universitet. Der var kun ét eneste hovedbudskab, nemlig, at 'Rusland må inddæmnes på grund af sine "aggressive" handlinger, og Kina er ligeledes en problemnation, der skal håndteres. Vi stillede det første spørgsmål og sagde, at NATO bør opløses; at Danmark bør forlade NATO og undgå atomkrig, og at vi i stedet bør samarbejde med Rusland og Kina, samt acceptere en multipolær verden.

Mere rapportering fra Folkemødet er på vej.

Se: <https://www.facebook.com/groups/1634726746777458/?fref=ts>

Britisk, saudisk og FBI's medskyldighed i massedrab i Orlando, Florida, afsløret: Det er de samme, som gav os 11. september

16. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Det indledningsvis børneeventyr, der fortalte, at massedrabene i Orlando var Islamisk Stats værk, disintegrerer hastigt i takt med, at nye beviser peger på den selv samme kombination af magter, der udførte de oprindelige 11. september-angreb – briterne, saudierne og FBI.

Massemorderen fra Orlando, Omar Mateen, var en mangeårig ansat hos et af den britiske Kronens største og mest modbydelige private sikkerhedstjenester – G4S, der har 620.000 ansatte i flere end 100 lande. G4S er det tredjestørste, private selskab i verden, og det er en afgørende del af det britiske monarkis »usynlige imperium«, bestående af private lejesoldater, mordere og hemmelige operatører. I USA har G4S sikkerhedskontrakter på 90 % af nationens atomkraftværker, er en hovedunderentreprenør for USA's Departement for Intern Sikkerhed (Homeland Security), og udførte endda sikkerhedsopgaverne for offshore olieplatformene fra British Petroleum i Den mexicanske Golf, hvilket er det sted, hvor Omar Mateen arbejdede i en årrække.

På trods af den kendsgerning, at kolleger krævede, at Mateen blev fyret pga. hans psykotiske og voldelige adfærd, beholdt firmaet ham og arrangerede en tilladelse til at få et hemmeligt våben for ham.

Mateen foretog to rejser til Saudi-Arabien, i 2011 og 2012, hvor han boede på firststjernede hoteller og andre indkvarteringer i den dyre klasse. Det vides ikke, hvad han lavede der, men begge rejser fandt sted, mens han var ansat af G4S.

I næsten et helt år var Mateen genstand for en FBI-undersøgelse pga. mistanke om bånd til terrorister, men FBI droppede sluttelig sagen, og hans job hos G4S var på intet tidspunkt i fare. Faktisk gør nylige rapporter i *New York Times* og *The Intercept* det klart, at selve FBI har styret en hær af betalte »islamistiske« provokatører, der kørtes gennem de klassiske »sting-operationer« [1], der blev berømte gennem 1970'ernes og '80'ernes Operation Abscam og Brilab, hvor FBI-agenter forklædte sig som rige, saudiske prinser for at narre kongresmedlemmer og medlemmer af fagforeninger i fælder. Halvdelen af alle de såkaldte »terrorsager«, som FBI har indledt siden 11. september, involverer disse sting-teknikker, og i mange tilfælde var ofrene mentalt syge eller i desperat

pengenød, eller begge dele.

Hvis man vil forstå, hvordan briterne kontrollerer og manipulerer amerikansk politik, skal man blot omhyggeligt studere denne anglo-saudiske-FBI-forbindelse. Det er dette apparat – der har været en dominerende faktor siden lanceringen af den anglo-saudiske Al Yamama olie-for-våben-aftale i 1985, med dens hemmelige offshore-konti til at finansiere global, jihadistisk terror – som må afsløres og knuses fuldstændigt, hvis USA nogensinde igen skal genvinde sin selvstændighed.

Dette er grunden til, at briterne og saudierne og FBI er rædselsslagne ved udsigten til, at de 28 sider [af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelses-rapport om 11. september fra 2002, -red.] skal blive frigivet til offentligheden. Beviserne, som indeholdes i disse sider – uagtet de løgne, der kommer fra John Brennan og Barack Obama – åbner vinduet for hele det Britiske Imperiums topstyrede kontrol over global terrorisme. Den netop indgivne Resolution i Repræsentanternes Hus nr. 779 (H.Res.779), der kræver, at det hemmeligstemplede 28 sider lange kapitel fra den Fælles Kongresundersøgelses-rapport om 11. september omgående udgives i Kongressens protokoller, <https://www.govtrack.us/congress/bills/114/hres779/text>

uden indblanding fra Obama eller John Brennan, under den forfatningsmæssige opdeling af magten, er en magtfuld intervention. Det faktum, at lovforslaget blev fremstillet samme dag, som den saudiske vicekronprins og magten bag tronen, prins Mohammed bin Salman, ankom til Washington for at mødes med [udenrigsminister] John Kerry, [forsvarsminister] Ashton Carter, [chef for CIA] John Brennan, [efterretningschef] James Clapper, [formand for Repræsentanternes Hus] Paul Ryan og [tidl. formand for R.H, nuværende leder af mindretallet i samme] Nancy Pelosi, viser en perfekt timing.

Dette er et opgørets øjeblik, og alle mentalt raske kræfter må mobiliseres for at tvinge sandheden om det Britisk-Saudiske Imperium frem, og for at bringe dette imperium til fald én gang for alle.

[1] Et kompliceret undercover-spil, der planlægges og udføres omhyggeligt af agenter (især for at fange forbrydere)

Leder: USA: I har nøglerne til at standse terrorbølgen: Brug dem!
– Samt en kort gennemgang af det britiske og saudiske

monarkis rolle i international terror gennem de seneste 30 år, inkl. video: 'Beyond the 28 Pages – 9/11, Ten Years Later'

13. juni 2016 (Leder) – Det masseorderiske voldsorgie i Orlando, Florida, angiveligt begået af en tilhænger af Islamisk Stat, Omar Mateen, er blot det seneste i en række af forfærdelige terrorangreb, der alle udspringer af den tredive år gamle »olieaftale« mellem det britiske og det saudiske monarki. Denne aftale har givet dem stor magt og store, skjulte ressourcer til at skabe nutidens globale jihadistiske organisation for angreb imod nationer.

Med mindre, og før, denne anglo-saudiske organisation afsløres – som vi kan gøre det med afsløringen af de dokumenter om 11. september, der er blevet hemmeligholdt i 15 år – og opløses, vil verden konstant stå over for blinde terrorangreb, over alt og til enhver tid.

Præsident Obama blev en overlagt og villig agent for briterne og saudierne i sine evindelige krige, der har spredt kaos i hele Mellemøsten og Nordafrika, og terror i hele verden.

Hvilket »sammentræf«, at Obama skal mødes med den saudiske kronprins Salman i Washington, mens hans CIA-direktør, John Brennan, gør sit yderste for at »frikende« Saudi-Arabien for sin rolle i at arrangere angrebene den 11. september og drabene på 3.000 amerikanere. Både Obama og Prins Salman mødes med blodige hænder.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at han har været klar over denne britisk-saudiske magt for ondskab i årtier; og at dette bidrog til, at han den 2. januar, 2001, fremkom med en særdeles offentlig og publiceret advarsel om, at der forelå en trussel om et større terrorangreb mod USA, der ville finde sted i efteråret 2001.

»Det er stadig det samme, det drejer sig om, selv i gårsdagens masse mord i Orlando«, sagde LaRouche.

Den unge Orlando-drabsmand var rejst til Saudi-Arabien i 2011 og 2012, mens han var ansat i det britiske, internationale sikkerhedsfirma G4S; og han kom tilbage som en tilsyneladende meget forandret person.

LaRouche understregede, at, fordi Obamas krige nu umiddelbart fører til en konfrontation med Rusland, og truer med at blive til Tredje Verdenskrig, er det af afgørende betydning at afsløre de saudisk/britiske hænder bag – begyndende med 11. september – og at tvinge Obama ud.

'Aftalen', der lancerede 1000 angreb

I 1985 indgik Prins Bandar bin-Sultan, daværende saudisk ambassadør til USA, et langvarigt partnerskab med den britiske regering under daværende premierminister Margaret Thatcher. Under dække af en olie-for-våben-aftale ved navn Al Yamamah (arabisk for »duen«), etablerede de britiske og saudiske monarkier en offshore-fond, der voksede til enorme proportioner og er blevet brugt til at føre global terrorisme imod udpegede nationer.

I løbet af de mere end 30 år, siden Al Yamamah blev lanceret, har de britiske og saudiske monarkier ophobet langt over \$100

mia. i en kæde af hemmelige offshore-fonde, til finansiering af terrorisme, politiske mord, kupplaner og andre forbrydelser som den aktuelle saudisk/britisk/amerikanske invasion og bombing af Yemen.

Under Al Yamamah sendte den britiske våbenproducent BAE Systems for anslået \$40 mia. våben til det Saudiske Forsvars- og Luftvåbenministerium, og for anslået yderligere \$20 mia. i bestikkelser til saudiske prinser og regeringsfolk inden for forsvaret. Til gengæld sendte saudierne 600.000 tønder olie pr. dag til briterne. Gennem de anglo-hollandske oliegi-ganter British Petroleum og Royal Dutch Shell blev olien solgt på de internationale spotmarkeder og skabte profitter for hundreder af milliarder af dollars. En *EIR*-undersøgelse fra 2007 anslog, at, som et minimum, blev \$100 mia. i overskud ophobet og deponeret i hemmelige offshore bankkonti, til brug for hemmelige, fælles anglo-saudiske operationer.

I en officiel biografi pralede Prins Bandar med at bruge disse hemmelige midler og med den særlige natur af Al Yamamah-aftalen, som kun kunne have været gennemført mellem to absolutte monarkier, der kunne agere over loven og udviske skellet mellem offentlige og private handlinger.

ISIS har, med andre ord, absolut IKKE været verdens rigeste, islamistiske terroroperation.

I 2007, da de britiske medier gennemførte en begrænset afsløring af Al Yamamah-bestikkelsesskandalen, lukkede den britiske premierminister Tony Blair den britiske Afdeling for Alvorligt Bedrageris (SFO) efterforskning, med den begrundelse, at det anglo-saudiske partnerskab var af afgørende betydning for den britiske nationale sikkerhed. Ordren til at lukke efterforskningen kom få timer efter, at den schweiziske regering havde besluttet at give SFO adgang til de hemmelige bankkonti, tilhørende Wafiq Said, en stråmand for Al Yamamah-midlerne.

Al Yamamah-aftalen var en lukrativ transaktion for Prins Bandar, som fik en kommission for sin rolle i lanceringen af programmet på mindst \$2 mia. (amerikanske efterretningskilder anslår, at Bandar fik mere end \$10 mia. for aftalen).

Spørgsmålet om 3.000 dræbte amerikanere

Bandar er direkte indblandet i angrebene den 11. september på World Trade Center og Pentagon. Penge fra den personlige bankkonto tilhørende Bandar og hans hustru, prinsesse Haifa (søster til den mangeårige direktør for saudisk efterretning, Prins Turki-al-Faisal), blev videregivet til to af de oprindelige flykaprere fra 11. september, Khalid al-Mihdhar og Nawaf al-Hazmi, via de saudiske efterretningsofficerer Omar al-Bayoumi og Osama Basnan. Penge overførtes fra Bank of Englands konti fra det Britiske Forsvarsministeriums Støttekontor til Forsvareksport (DESO) til Bandars konto i Riggs National Banks. Desuden modtog al-Bayoumi og Basnan penge gennem en 'skygge'-ansættelse i et saudisk forsvarsfirma, Dalah Aviation, der var eneste entreprenør for det Saudiske Forsvarsministerium.

En føderal dommer (dvs. udpeget af præsidenten) i Sarasota, Florida, gennemgår nu flere end 80.000 sider af tilbageholdte FBI-dokumenter, der drejer sig om en celle bestående af flykaprerne den 11. september, og dennes forbindelser til en prominent, rig, saudisk forretningsmand med stærke bånd til det saudiske monarki. Nogle uger før angrebene den 11. september, forlod den saudiske familie, der opholdt sig i et indhegnet bosted i Sarasota, meget pludseligt landet. De efterlod sig ejendele, der indikerede, at de brød op med meget kort varsel. FBI gennemførte en uddybende undersøgelse af familien, fordi de husede tre af flykaprerne fra 11.

september, inkl. ringlederen Mohammed Atta i mange tilfælde, iflg. sikkerhedslogs og videooptagelser, der viser Atta og de andre gå ind og ud af ejendommen.

FBI hemmeligholdt dokumenterne og det faktum, at de foretog en undersøgelse, for den Fælles Kongresundersøgelse og 11. september-kommissionen. Tidligere senator Bob Graham, der var med-formand i den Fælles Kongresundersøgelse, hævder nu, at eksistensen af forbindelsen mellem de saudiske royale og Sarasota-cellen, når dette ses i sammenhæng med beviset for den saudiske regerings støtte til San Diego-cellen, nu rejser yderligere spørgsmål om angrebene 11. september. Hvad med Herndon, staten Virginia, og Paterson, staten New Jersey, har senator Graham offentligt spurgt?

Et 47 sider langt dokument, skrevet af de to stabsmedlemmer af 11. september-kommissionen, der tidligere havde arbejdet for den Fælles Kongresundersøgelse, og som havde skrevet det 28 sider lange, undertrykte kapitel, identificerede i alt 20 saudiske regeringsfolk med beviselige bånd til de 19 flykaprere forud for angrebene 11. september.

Disse forbindelser gik fra det sydlige Californien til den Saudiske Ambassade i Washington og til den Saudiske Ambassade i Berlin, Tyskland. Tidligere flådeminister John Lehman, medlem af 11. sept.-kommissionen, sagde til '60 Minutes', at kommissionen ikke førte en uddybende undersøgelse af de ledetråde, der burde have været forfulgt, og som relaterede til det saudiske monarki og det saudiske regimes støtte til flykaprerne. Lehman, blandt andre kommissionsmedlemmer, har krævet en tilbundsående, fra øverst til nederst, ny undersøgelse af 11. sept. – en undersøgelse, hvor alle de undertrykte ledetråde og åbne spor til de saudiske royale fuldt ud forfølges.

I løbet af denne trediveårige periode med Al Yamamah-programmet er der flydt penge fra disse hemmelige offshore-konti, så vel som også gennem saudiske

velgørenhedsorganisationer, til finansiering af et globalt netværk af moskeer og madrasser (skoler), der har rekrutteret flere generationer til det ekstreme wahhabi/salafist-apparat, som udgør rekrutteringspuljen til sunni jihadistisk terror over hele verden.

Hvad der skal gøres

De beviser, der indeholdes i det stadig hemmeligstemplede, 28 sider lange kapitel af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse af 11. sept., åbner døren til en optrevling af hele det anglo-saudiske terrorapparat. Uden en forståelse af den rolle, som det britiske monarki og de britiske efterretningstjenester har spillet i det jihadistiske apparat, er det umuligt at lukke dets evne til at operere ned.

CIA-direktøren fremførte i et interview søndag, at amerikanere »ikke burde tro på« dette 28-siders kapitel, som han nu frygter, vil blive tvunget til at blive frigivet, med en ophævelse af hemmeligstemplingen. Men et republikansk medlem af Kongressen rapporterede i et tweet, »CIA-direktøren må referere til nogle andre 28 sider end dem, jeg har læst. Frigiv dem, og lad det amerikanske folk træffe afgørelsen.« I har i jeres hænder midlerne til at gå til modangreb mod denne britisk/saudiske operation. Brug dem. Fremtving en offentliggørelse af de saudiske beviser. Fremtving Obamas afgang. »Dette må gøres hurtigt«, sagde LaRouche i dag, »for at forhindre yderligere international ødelæggelse.«

Video: '*Beyond the 28-pages – 9/11: Ten Years Later*' – Otte måneder før angrebene 11. september, 2001, forudsagde Lyndon LaRouche, at USA havde en høj risiko for en begivenhed à la 'Rigsdagsbranden', en begivenhed, der ville gøre det muligt for dem, der var ved magten, gennem diktatoriske midler at

styre en økonomisk og samfundsmæssig krise, som de i modsat fald ikke var kompetente til at håndtere. Vi lever nu i det ubrudte kølvand af dette stykke historie.

Titelbillede: Obama og Kong Salman bin Abdulaziz under et af præsidentens mange besøg i Saudi-Arabien samtidig med, at han opretholdt mørklægningen af 11. september. [flickr/whitehouse]

]

Rapport fra Schiller Institut-seminar i San Francisco, USA: Vil USA gå med i Den Nye Silkevej?

Schiller Instituttets Strategiske Seminar i San Francisco den 8. juni tiltrak 70 gæster og eksperter for at diskutere det presserende nødvendige spørgsmål: »Vil USA gå med i Den Nye Silkevej? Global, videnskabelig udvikling, eller atomkrig«. Denne plan går ud på at tilslutte sig en plan for infrastruktur i hele verden, med navnet Ét bælte, én vej, og som Kina har fremlagt, eller også blive sammen med de kollapsende, vestlige økonomier, hvis bankerot leverer ved til det bål, som er en global atomkrig. **Listen to the entire seminar on SoundCloud**

De højtplacerede talere inkluderede Lyndon LaRouche, berømt

strategisk og økonomisk tænker; Helga Zepp-LaRouche, også kendt som »Silkevejsladyen« pga. sin verdensomspændende kampagne for at skabe den »Silkevejspolitik«, som Kina nu har fremlagt, og for at få denne politik vedtaget på verdensplan som alternativet til krig; den amerikanske senator Mike Gravel (senator 1969-1981), der indlæste de hemmeligstemplede »Pentagon Papers« ind i Kongresprotokollen i 1971; honorære konsul Sergei Petrov, generalkonsul for det Russiske Konsulat i San Francisco; dr. Howard Chang, internationalt kendt ekspert i vandsedimentering, samt Kesha Rogers, to gange demokratisk kandidat i Houstons 22. C.D. (kongresdistrikt) – hjemsted for NASA. De stedlige russiske, kinesiske, japanske og filippinske lokalsamfund var repræsenteret blandt publikum.

Helga Zepp-LaRouche præsenterede tilhørerne for det faktum, at NATO's deployering på Ruslands grænser, med AEGIS-systemet i Rumænien, og krigsskibet USS Ross i Sortehavet, efterlader russerne i en position, hvor NATO-missiler kunne nå Moskva på fem minutter – hvilket nødvendiggør en politik med »Affyr ved varsel«. Ulig i 1980'erne, hvor tusinder af mennesker demonstrerede imod atommissilerne i Europa og Rusland, der var sat til »affyring ved varsel«, så har de neokonservative i Obamaregeringen genskabt denne fare, uden nogen protester i Vesten. Faren for en konfrontation med Kina i Det sydkinesiske Hav er også til stede.

I dette klima traf Kinas præsident Xi Jinping i 2013 beslutningen om at gøre en ende på geopolitik og at genetablere den Nye Silkevej, og at bygge infrastruktur for vand, elektricitet og transport i hele verden. Zepp-LaRouche påpegede Kinas 20.000 km højhastigheds-jernbanelinjer, som er bygget i løbet af 2015, hvorimod der ikke findes *nogen* hurtigtog i USA. Hun konkluderede: »Gå sammen med Kina i jeres egen interesse, eller stå over for atomkrig.«

Fr. LaRouche adresserede problemet med, at Obama fortsat er præsident, ved at påpege den presserende nødvendige frigivelse af de klassificerede »28 sider« af Den Fælles

Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, 2001, og Obamas afvisning af at frigive disse sider, der vides at indeholde bevis for saudiernes finansiering og sponsorering af terrorangrebet 11. september, hvilket kunne sprænge hul i amerikansk politik og gøre det muligt at vælge en kvalificeret kandidat, af samme støbning som Franklin D. Roosevelt eller præsident Kennedy. Herefter fulgte spørgsmål fra tilhørerne.

Efter Helga Zepp-LaRouche kom et indlæg fra den russiske konsul i San Francisco, Sergei Petrov: »For et stort land som USA, er det gavnligt at se på verden.« På et spørgsmål fra senator Mike Gravel om, hvorvidt han (Petrov) var enig i Helga LaRouches vurdering, svarede han: »Jeg er enig i den forståelse, at vi er meget tæt på en storkonflikt. Og jeg tilføjer, at der ikke er nogen som helst mulighed for en 'begrænset atomkrig'. Hvis den begynder, bliver det verdens ende.«

Hr. Petrov beskrev USSR's opløsning i Statssamfundet af Uafhængige Stater, med alvorlige, økonomiske problemer, og trinnene i den lange proces med at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union. EAEU søger nu at indgå aftaler med Mercosur, SCO og EU om økonomisk og humanitært samarbejde. Næste skridt bliver at indgå forbindelse til Nordamerika. På denne dag, sagde hr. Petrov, »vil jeg føle, jeg har været en god diplomat«.

Show Helga Zepp-LaRouche Keynote and Q&A

Show Lyndon LaRouche Q&A

Stop 3. Verdenskrig: NATO's katastrofale atomare bluff imod Rusland: Du kan være med til at stoppe det nu

8. juni 2016 (Leder) – Fra Tysklands *Der Spiegel* her til eftermiddag kom en advarsel i sidste minut: NATO's »Anakonda« kombineret med krigsøvelser langs de russiske grænser i Polen og de baltiske stater »går for vidt« og »leger rigtig krig«, atomkrig. *EIR* har allerede advaret om, at disse massive »krigsspil« kan udløse en meget virkelig Tredje Verdenskrig, og i dag har vi netop lært, at øvelserne er større endnu og involverer henved 50.000 NATO-tropper. Samtidig har Obamaregeringen afbrudt al diskussion med Rusland om de ballistiske missilforsvarssystemer, som NATO er i færd med at bygge rundt om Rusland i øst og vest; og piloter og fly fra det russiske luftvåben er nu i øjeblikket selv ved at træne angreb, der skal tilintetgøre de selv samme BMD-systemer rundt om Sortehavet.

På Schiller Instituttets seminar i dag i San Francisco, USA, responderede Ruslands generalkonsul i samme by på et spørgsmål fra den amerikanske senator, Mike Gravel:

Jeg er enig i den forståelse, at vi er meget tæt på en storkonflikt. Og lad mig tilføje, at der ikke findes nogen mulighed for en 'begrænset atomkrig'. Hvis den begynder, bliver det verdens ende.

Helga Zepp-LaRouche fremlagde ligefremt den eskalerende trussel om verdenskrig – hvis hensigt er at skræmme både Rusland og Kina til at underkaste sig Obamas regler og

diktater – for seminaret i dag. Hun stillede også spørgsmålet, og svarede på det: »Hvordan er alt dette blevet til?« og »Hvordan overvinder vi det?«

Obamaregeringen og NATO bluffer virkelig – et bluff, der i sig bærer truslen om menneskets udslettelse, men et bluff ikke desto mindre. De transatlantiske økonomier er bankerot og har mistet ethvert produktionspotentiale, og er ved at opbygge det næste kollaps. Obamas amerikanske økonomi har nået vejs ende, hvis der ikke kommer en total genopbygning. Og de asiatiske magters »Nye Silkevej« og lignede aktiviteter, med ny infrastruktur og udforskning af rummet, udgør den eneste potentielle kilde til denne totale genopbygning.

NATO er i kun færd med at deployere »arrogance, og skinnet af magt«. Økonomisk bankerot får Obama til at se eurasisk udvikling som en trussel, der retfærdiggør krig – og som gør hans trussel om global krig til et bluff.

Denne tragiske situation kan fuldstændigt ændres, sagde Zepp-LaRouche til dagens seminar, gennem nonlineære handlinger. Mobiliseringen for at fremtvinge sandheden om saudernes og briternes rolle i angrebene på Amerika den 11. september [2001] er nu oppe i højeste gear; hvis det lykkes i nærmeste fremtid, kunne det blive årsag til en ægte »katarsis«, sagde hun, og til en afvisning af hele politikken med evindeligt krig, der udsprang – gennem løgne – af 11. september. Og jo flere amerikanske borgere og i landet boende personer, der bliver aktive i at gennemtvinge denne sejr, desto bedre er chancen for at genskabe den ægte, amerikanske republik.

Appellen »Warszawa-topmødet forbereder krig – Tiden er inde til at forlade NATO nu!«, udbredes ligeledes i hastigt tempo og cirkulerer i dag i nok et land, Ungarn.

Vær ikke bange for, at Ruslands lederskab ville starte en verdenskrig, men det vil afslutte den. Det er vores mission totalt at forandre Obamas og NATO's fremstød mod krig med et

nyt paradigme, og det kan gøres.

Foto: Vil det amerikanske folk komme til fornuft, før en atomkrig udløses? [flickr/usnavy]

**Stop 3. Verdenskrig:
NATO's Krigsspil i Baltikum
kunne udløse en meget
virkelig 3. Verdenskrig –
Underskriv og cirkuler
appellen:
»Warszawa-topmødet forbereder
krig –
Tiden er inde til at forlade
NATO nu!«**

7. juni 2016 (Leder) – Hvis Obama får sin vilje, kan menneskeheden meget vel blive drevet ud over klippekanten i form af en fremprovokation af atomkrig fra USA's og NATO's side imod Rusland og Kina, advarede Lyndon LaRouche i dag. NATO-manøvrerne i stor skala, der begyndte i går i Polen og De

baltiske Stater, og som involverer 31.000 tropper fra 24 lande i en 10 dage lang øvelse, der simulerer en angivelig russisk invasion af området, udgør i sig selv en umiddelbar, potentiel udløser af krig. Ruslands ambassadør til NATO, Alexander Grushko, forklarede i går faren ligefremt, i bemærkninger, som hr. LaRouche vurderede i høj grad gik lige til sagens kerne:

»Det, vi i dag ser i De baltiske Stater, er rent faktisk ikke andet end forsøg på en magtudvikling, med den fjendtlige politik, som NATO har forfulgt i den seneste tid. Jeg ville ikke sige, at dette udgør en direkte trussel mod Rusland, men det skaber selvfølgelig alvorlige risici i takt med, at vi ser en absolut ny, militær virkelighed danne sig langs vore grænser.«

Grushko uddybede, at NATO-advarsler om non-eksisterende russiske trusler kan materialisere sig til handlinger.

»(NATO's) politik lever i en surrealistisk virkelighed, og det farligste er, at det nu begynder at tage form af militær planlægning og militære forberedelser, der finder sted på territorier langs vore grænser.«

LaRouche understregede, at Rusland under præsident Putin vil træffe sine egne beslutninger på sin egen måde, som respons til disse forsøg. Hvis briterne, Obama og NATO ønsker krig, får de det, og det vil blive forfærdeligt: en atomar 3. Verdenskrig – det er, hvad vi taler om.

Der findes en strategi, som LaRouche længe har identificeret, til at overvinde denne »surrealistiske« politik for folkemord, som udgår fra Det britiske Imperium. Den nødvendiggør den omgående fjernelse af Obama fra Det Hvide Hus, både for at få hans finger væk fra atomknappen, så vel som også for fuldstændigt at vælte det skakbræt, som er det vanvittige præsidentvalg i USA, der i øjeblikket tilbyder amerikanere valget mellem cyanid og stryknin. Og det kræves også, at USA og Europa går med i det Ny win-win-paradigme, med økonomisk

udvikling med videnskab som drivkraft, og som forfægtes af den kinesiske præsident Xi Jinping og af den russiske præsident Vladimir Putin, og som fortsætter med at gå aggressivt frem i hele Eurasien.

Det spørgsmål, der ligger for os, indfanges af titlen på en stor Schiller Institut-konference, som LaRouche-bevægelsen vil afholde i San Francisco den 8. juni:

»Vil USA gå med i Den Nye Silkevej? Et valg imellem global, videnskabelig udvikling, eller en atomar verdenskrig«.

Underskriv og cirkuler appellen:

**»Warszawa-topmødet forbereder krig
– Tiden er inde til at forlade NATO nu!«**

Foto: Enhver af disse konflikter ville kunne udløse en global atomkrig.

**Dump Obama nu – Verden er
parat
til at gå med i det Nye
Paradigme**

7. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Lederskabet af verden er, med rette, blevet overtaget af det voksende samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og med andre eurasiske

nationer, der entusiastisk går med i de nye udviklingsplaner, der er legemliggjort i programmet med 'Ét bælte, én vej'. London, Wall Street og Obama er alle desperate over dette ægte, igangværende paradigmeskifte.

I sin kommentar til dette skifte advarede Lyndon LaRouche om, at Obama er ved at blive afsløret som intet andet end en svindler og et falsum. Faren er, at et sådant falsum kan detonere på en farlig måde. Udfordringen består i fuldt ud at konsolidere skiftet over til udviklingsparadigmet, der ledes af Rusland/Kina/Indien, uden at fremkalde, at Obama og kompagni flipper voldeligt ud. Det betyder, understregede LaRouche, at »Obama og kompagni må forkrøbles«, så de ikke er i stand til at leve deres desperation ud i handling.

Dette står mere og mere klart: Verden har ikke brug for Obamas, eller briternes, eller Wall Streets klovneshow. Det, der behøves, er en virkningsfuld, økonomisk organisering, der erstatter disse desperate svindlere og dræbere. Vi befinder os ved et punkt, hvor hele det britiske system er i færd med at gå ned, netop nu. Det er oprindelsen til krigsfaren, og intet andet. »Dump disse elendige karle«, erklærede LaRouche. »Giv disse ledende, eurasiske nationer, sammen med de sydlige nationer, lederskabet, og støt dem i deres udviklingsplaner.«

Frem for alt andet, som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget i løbet af den seneste uge, så byg Kra-kanalen! Det ville markere en revolutionerende forandring for verden, der i enorm grad ville forøge handel og udvikling over hele Eurasien og ind i Afrika og videre endnu. Kra-kanalen ville skabe et fuldstændigt nyt billede af verden som helhed.

Flere og flere nationer er parate til at deltage i denne fremtid. Japan er nu i færd med at genoplive koordineringen med de andre hovednationer – Rusland, Indien, Kina – for eurasisk udvikling, at genoplive programmer, der tidligere blev legemliggjort i Mitsubishi Global Infrastructure Fund (GIF), der arbejdede for Kra-kanalen tilbage i 1980'erne. Kina

er hen over de næste seks år parat til at investere \$3,5 billion i store infrastrukturprojekter, der rækker langt ud over det umiddelbare asiatiske Stillehavsområde, iflg. en nylig undersøgelse fra Asia Society. Japan har annonceret sin egen, \$110 milliard store investeringsplan for det asiatiske Stillehavsområde.

Den russiske præsident Putin kommer til Kina senere i denne måned for at indgå de sluttelige aftaler om 52 rapporterede fællesprojekter; og russisk-kinesiske forhandlinger skrider nu frem om den planlagte bygning af en 7000 km lang højhastighedsjernbaneforbindelse mellem Moskva og Beijing. Indien er i færd med at udvide sine planer for handelskorridorer, der strækker sig fra Iran gennem Afghanistan, og med nyligt annoncerede planer om også at bygge en dybvandshavn i Bangladesh, tillige med Chabahar-havnen i Iran ved Oman-golfen. Indien og Kina støtter alle disse investeringer, der vil udvide hele det asiatiske Stillehavsområdes produktive evner, hvor Kina og Indien alene udgør en tredjedel af verdens befolkning.

Den tyske kansler Angela Merkel skal besøge Kina i næste uge. Den netop færdiggjorte Gotthard Tunnel gennem de Schweiziske Alper, verdens længste jernbanetunnel, åbnede officielt den 1. juni, og projektet, som det tog 17 år at færdiggøre, har udløst entusiasme over hele Europa. Denne entusiasme for store projekter må videreføres til, at ledende, europæiske nationer går med i fremtiden med 'Ét bælte, én vej'-programmet, på en langt mere seriøs måde. Det betyder at bryde med de britiske royale og med Obama.

Projekterne, der fremmes af Kina og Indien, vil samlet set accelerere udviklingen og legemliggøre ideen om det »win-win«-samarbejde, der er et varemærke for skiftet væk fra geopolitikkens imperiekrige og til ægte, menneskelig udvikling. Vi har ikke brug for krig. Faktisk ville endnu en storkrig betyde udslettelse. Det ved og forstår Putin, lige såvel som også Kina.

Titelfoto: Premierminister Narendra Modi med den kinesiske præsident Xi Jinping og førstedame Peng Liyuan, der fejrer deres nationers voksende samarbejde og løsning af tidligere konflikter. [flickr/narendramodiofficial]

I denne tid med særdeles alvorlig fare, opfylder kun en dialog mellem civilisationer de nødvendige krav

6. juni 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den amerikanske forsvarsminister Ashton Carters præstation ved den netop afsluttede Shangri-La Dialog om sikkerhed i det asiatiske Stillehavsområde gør det klart, at, med mindre præsident Obama fjernes fra embedet længe før januar 2017, står verden over for en umiddelbart forestående, global krig. Ikke alene promoverede Carter aktivt behovet for at skabe en NATO-lignende struktur i Asien, for at konfrontere Kina. Han har også gjort fremstød for lignende, endda mere umiddelbare trusler mod Rusland. Om nogle få uger, når Obama mødes med andre NATO-stats- og regeringschefer i Warszawa, vil NATO-bataljoner blive deployeret til De baltiske Stater og Polen. I Rumænien er der allerede installeret landbaserede Aegis BMD-systemer, og nogle mentalt sunde røster i Vesten har sat lighedstegn mellem alt dette og nazisternes opstillinger langs de sovjetiske grænser, før de lancerede Operation Barbarossa i

1940 under Anden Verdenskrig.

Parallellerne mellem nazismens og fascismens æra og nutiden går længere end til denne »snubletråds«-deployering, som NATO har planlagt. Stemningen af kulturel pessimisme og xenofobi, der har fejet hen over hele Europa, i lyset af det økonomiske kollaps, Trojkaens program med ondsindet nedskæringspolitik, flygtningekrisen og truslen om gentagne, blinde terrorangreb, udgør i sig selv en alvorlig fare. Og stemningen i USA er ikke bedre.

Under en dialog med kolleger søndag understregede både Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche kraftigt behovet for at genoplive princippet om individuelt menneskeligt geni, og for at lancere en ægte dialog mellem civilisationer, hvor de store bidrag fra alle kulturer og civilisationer fremføres som lysende eksempler på, hvad menneskeheden kan præstere, når samfundet organiseres omkring princippet om menneskets kreative evne til at gøre opdagelser af nye, fysiske principper, man tidligere ikke havde nogen forestilling om. Billedet af den store rumforsker, dr. Krafft Ehrlicke, er til særlig inspiration i takt med, at USA står over for udfordringen med at genoplive rumprogrammet, der er blevet skambeskåret og stort set ødelagt af præsident Obamas antividenskabs-ideologi og -politik. Krafft Ehrlicke, en af genierne bag det forgangne NASA-program, opstillede menneskehedens »udenjordiske forpligtelse«, eller imperativ, som fortsat er menneskehedens primære, uopfyldte mission i det 21. århundrede.

Dette tema om menneskeligt geni blev uddybet af **Lyndon LaRouche i en hel time under 'Manhattan-Projekt Dialogen' den 5. juni (videoptagelse)**, som værende den eneste løsning for menneskeheden.

»Indse blot, at der findes mennesker, der har geni-egenskaber, og ikke tværer dem ud!«, sagde LaRouche. »De erkender geniet i sig selv, og de indser, at dette talent, der er kommet til

dem, er noget, der er af en meget seriøs natur, til gavn for menneskeheden. Det er, når menneskeheden ser sig selv som et opdagende væsen, hvis arbejde er uundværligt for menneskehedens fremtid – det er dér, skønheden kommer.»

Som respons på Ashtons Carters konfrontation med Kina, krævede admiral Sun Jianguo, vicechef for Kinas Centrale Militærkommissions Afdeling for Generalstaben, en fundamentalt ny sikkerhedsarkitektur for det asiatiske Stillehavsområde, baseret på samarbejde, gensidig forståelse og dialog. Alt imens det står klart, at flertallet af nationerne i det asiatiske Stillehavsområde afviser Obamas og Carters krigsprovokationer, som det reflekteres i det faktum, at admiral Sun havde 17 bilaterale forhandlinger på sidelinjen af Shangri-La, så kan faren for et faktisk krigsudbrud, det være sig enten direkte imod Kina eller imod Rusland, ikke undervurderes. Det tyske forsvarsministerium er, iflg. *Die Welt*, i færd med at udarbejde en ny regeringsrapport, der vil definere Rusland som truslen – og ikke længere en partner.

Det er ikke overraskende, at de russiske medier rapporterer om en **appel, der nu cirkulerer i både Europa og USA, om, at mentalt fornuftige nationer nu fuldstændigt må trække sig ud af NATO.**

Sputnik bemærkede, at den fremtrædende franske, »venstre-gaullistiske« præsidentkandidat, Jacques Cheminade, allerede har underskrevet appellen.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i går, »For at undgå Tredje Verdenskrig er det nødvendigt, at folk indser, at menneskeheden er én, og at alle kulturer har frembragt juveler«, der demonstrerer det potentiale for genialitet, der holder nøglen til menneskehedens fremtid i sin hånd. Lyndon LaRouche var endnu mere ligefrem: Med mindre, man organiserer samfundet omkring en forståelse af menneskelig kreativitet som den afgørende faktor, ved at fremlægge det for befolkningen, »er man ikke andet end en galning«.

Titelbillede: Grafisk fremstilling af Verdenslandbroen iflg. Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches vision.

“Vi kommer med fred, for hele menneskeheden”

Det var mindeplade, som de første astronauter bragte til månen for næsten 50 år siden: “Vi kommer med fred, for hele menneskeheden.” Ikke blot astronauterne, men hele den amerikanske nation og millioner af andre mennesker rundt om på jorden fik ændret deres tankegang om menneskehedens fremtid af disse rejser, som de foretog, tilrettelagde og bevidnede.

”For første gang besluttede mennesker sig bevidst for at lære at leve og agere i omgivelser, der er komplet anderledes end dem, fra hvilke vi har udviklet os,” som en astronaut sagde det.

Men næsten fra den ene dag til den anden trak de smukke skibe, der cirklede om månen, sig tilbage; fjernere rumrejser blev glemt. Landet kastede sig ud i krige – modelleret efter britiske og franske kolonikrige –, som er fortsat siden da, og som USA ultimativt har tabt. Under præsidenter G.W. Bush og Obama, har de spredt katastrofer af krig og terrorisme tværs over Mellemøsten, Nordafrika og Europa.

Skønt der blev udpeget ubemandede rummissioner for opdagelser og opdagelsesrejsende, var amerikanerne overbevist om at være ”praktiske” og at glemme at gennemleve opdagelser, som de ofte havde gjort før.

Andre nationer, Kina og Indien i særdeleshed, planlægger nu at tage de store opdagelsesskridt i rummet, planlægger Mars-

missioner, programsætter de første landinger på den storslåede platform for opdagelser af galaksen – Månens bagside.

På samme tid har de asiatiske magter sammen med Rusland planlagt og påbegyndt udfordrende projekter for ny infrastruktur, store øst-vest og nord-syd eurasiske landbroer med højhastighedstog, nye byer, energi, selv magnettogetsforbindelser.

Når de griber ind for at bringe krige til afslutning, så de kan påbegynde genopbygning og ny udvikling, så mener de det.

Præsident Obama, der prøver at sammenstykke militæralliancer, handelskrige, NATO-krigstrusler og konfrontationer for at stande de russiske og kinesiske ledere fra disse udviklinger – organiserer faktisk en "liga af tabere." Truslen om global krig fra hans forsøg på at intimidere Rusland og Kina er alvorlige; men han er en taber, der truer virkelige ledere som Putin og Xi.

Glem hvad der er "praktisk muligt": Selv i bekæmpelse af terrorisme, er opdagelser hvad der behøves for at vinde sejre, opdagelser, som i at eksponere de saudisk/britiske hænder, der kontrollerede masse mordene d. 11. september, og pludseligt dermed se kilden til de seneste 15 års katastrofale krige.

Så meget desto mere i at genoplive det storartede amerikanske rumprogram. I samarbejde med de nylige dynamiske rum-magter vil det blive en ny kilde til at leve gennem opdagelser – der faktisk er menneskelige, som nationen lærte det for 50 år siden.

Rusland og Kina reagerer på krigs-krisen ved navn Obama

D. 3. maj – Kina og Rusland gjorde det i dag officielt, at de udfører fælles anti-ballistisk missil forsvarsøvelser som direkte respons på, at ABM systemer bliver etableret rundt om deres grænser af Obama administrationen. Dette er en ekstraordinær handling. Det er blot det mest synlige tegn på, at de eurasiske magter tager strategiske skridt imod de eskalerende militære og økonomiske krigstrusler, rettet imod dem af den britisk kontrollerede Obama.

Vi er i forstadiet af en verdenskrig. Truslen er Obamas samtidige pivoter, bestående i at omringe og konfrontere både Rusland og Kina militært, samtidigt med offentligt at forlange, at USA's allierede tilslutter sig en handelskrig, for at forkrøble Kina økonomisk.

Denne arrogante krigspræsident tror, at han offentligt kan udstede ordrer til Kina vedrørende dets økonomiske relationer, knuse den russiske økonomi med sanktioner, presse regionale nationer ind i alliancer for militære aktioner til konfrontation af de eurasiske magter.

Dette alt imens Kinas og Indiens økonomier vokser med 7 % om året, USA og Europas med nul.

De bankerotte finansielle magter centreret i City of London og Wall Street udhuler og konsumerer deres egne økonomier, alt imens de bruger Obama som deres instrument til at udnytte det amerikanske militære og termonukleare magt imod et nyt økonomisk paradigme.

Reaktionen hos de eurasiske magter på den trussel om verdenskrig, som Obama repræsenterer, er primært økonomisk – idet de gennemfører et nyt paradigme for verdensomspændende udvikling af produktiv infrastruktur, videnskabeligt samarbejde, rumforskning.

Tilbageslaget i Europa imod Obamas anti-kinesiske

handelskrigsvåben viser, at de trusler, som han udsteder mod dette nye paradigme ikke virker.

Men hans intention om at omringe og provokere Rusland og Kina, sågar til et punkt på nippet af en total krig, vil fortsat være til stede, med mindre amerikanere tvinger ham ud af embedet ved rigsretssag eller fratrædelse.

Grundlaget er der. Obama er, trods alt, medskyldig i, sammen med saudi-britisk efterretningsvirksomhed, at dække over drabene på 3000 amerikanere d. 11. september, og siden da, at lancere endeløse krige.

Handling er, hvad der behøves. Så vil det nye paradigme være åbent for at genoplive den kollapsede amerikanske økonomi.

Kina og Rusland i samarbejde om missilforsvar

D. 4. maj, 2016 Kina og Rusland har besluttet at holde en fælles computeraktiveret anti-missil forsvarsøvelse i maj, skrev Peoples Liberation Army's avis {Liberation Daily} i onsdags.

Kommando- og personeløvelsen med kodenavnet "Aerospace Security-2016" vil blive holdt på det de Russiske Luftforsvarsstyrkers videnskabelige forskningscenter. Det er den første øvelse af sin slags afholdt i fællesskab af de to lande.

Det russiske forsvarsministerium udtalte, "Hovedformålet med øvelsen er – ved at holde sådanne øvelser med fælles luftforsvar og anti-missil forsvarsoperationer, – at forbedre de to landes evne til at håndtere en situation med tilfældige og provokerende angreb med ballistiske- og krydsermissiler på de to landes territorium."

Det sker som respons på det amerikanske forsøg på at basere et THAAD antimissil system på Sydkoreansk territorium, hvilket begge lande ser som en trussel imod dem.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde, at evt. etablering af THAAD-systemet overskrider de relevante landes

behov for forsvar. Hvis det gennemføres, vil det direkte indvirke på Kinas og Ruslands strategiske sikkerhed, ” rapporterede {Liberation Daily}.

Den russiske forsvarsminister annoncerede også i fredags, at de to lande vil øge det samlede antal af deres fælles militærøvelser i 2016.

Obamas CIA direktør til New York: Glem alt om retfærdighed for angrebene 11. september

Obama-administrationens beslutning søndag om at kritisere Kongressens rapport om 11. september og dens 28 sideres sektion om Saudi Arabiens medvirken i anslagene, kan få en omgående boomerang-effekt mod Obama selv. Spørgsmålet om meddelagtighed i uhyrlige terrorforbrydelser er involveret; og ligeså er spørgsmålet om at forhindre Obamas britiske/saudiske krigspolitik i at udløse global termonuklear krig.

Obama har – ligesom hans forgænger George W. Bush – holdt disse 28 sider hemmelige i otte år mere, og arrogant ignoreret og modsat sig et ønske fra ofrene og de overlevende fra 11. september, om at få dem frigivet.

CIA direktør John Brennans fremtræden i ”Møde med Pressen” søndag, hvor han hævdede at bevismaterialet i de 28 sider er usandt, og modsatte sig at frigive dem, optrapper Obamas forræderiske dækken over Saudi Arabiens forbrydelser d. 11. september.

I næsten en måned, efter tidligere senator Bob Graham i

programmet "60 minutter" påviste hvor isoleret det Hvide Hus er i at lægge skjul på bevismaterialet – idet man bruger FBI til at intimidere dem, der indsamler og undersøger det – har der været en større debat i de politiske institutioner og medier overalt i USA.

Men spørgsmålet er blevet virkeligt varmt i New York City, hvor Lyndon LaRouches "Manhattan Projekt" har mobiliseret en by, hvis befolkning stadig ønsker retfærdighed ved at få sandheden om 11. september offentliggjort.

Frigivelse af de 28 sider og andet skjult dokumentarisk bevismateriale om 11. september kunne tillige i en bredere forstand slippe retfærdigheden løs. Det kunne betyde retsforfølgelse af Obama og Bush for forsætlig undertrykkelse af beviserne for, hvem der virkeligt myrdede 3000 amerikanere, og skræmte millioner af andre til at indvillige i katastrofale krige og vidtstrakte nye FBI beføjelser.

Da CIA direktør Brennan i søndags sagde "Nej", burde de forskellige balloner, som det Hvide Hus har sendt op vedrørende review af de 28 sider med henblik på "snarlig" frigivelse, være punkteret. Sandheden vil ikke komme ud på denne måde, med retfærdighed til følge. Obama må fjernes fra embedet, ved en rigsretssag, med henblik på yderligere retsforfølgelse ved domstolene for forræderi. Det er hvad LaRouches "Manhattan Projekt" mobiliserer for, og på den måde kan der sættes en stopper for hemmeligholdelsen af de 28 sider af Kongressens undersøgelse, sammen med Saudiernes straffrihed for deres forbrydelser.

Men det giver os også chancen for retfærdighed i en endnu bredere forstand: Forbrydelserne inkluderer (fortsat) at starte krige for at erstatte stabile regeringer med kaos, og (fortsat) – til denne dag – at støtte islamistiske jihadgrupper. Særligt siden attentatet på den Libyske leder Gadaffi i 2011 har det stået klart for os, at målet i sidste instans for disse krige er Rusland og Kina.

Ultimativt har planlæggerne været den britiske imperialistiske finansmagt, der søger at destruere Kina/Indien/Rusland-alternativet til dets kollaps. Obama og

Saudierne har udført arbejdet.

Obama har optrappet provokationerne til krig med Rusland, Kina eller begge, en krig, der kun kan være termonuklear og total. At tvinge ham ud nu standser kursen mod krigskonfrontation, der kun kan ende med destruktion af civilisationerne.

Deltag i mobiliseringen for retfærdigheden.

Schiller Instituttets konference i New York, 7. april 2016: At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed

Schiller Instituttets konference i torsdags i New York City, "At bygge en Verdenslandbro – og realisere en ægte menneskelig menneskehed", markerede en succes for Lyndon LaRouches idé. Selvom flere og mere fyldige rapporter vil følge, så kan så meget allerede nu siges med sikkerhed; nærværende rapport reflekterer kun en del af begivenhedsforløbet.

Helga Zepp-LaRouche åbnede konferencen med en omfattende og inspirerende tale med titlen, "Hinsides geopolitik og polaritet: En fremtid for den menneskelige art", i hvilken hun blotlagde den umiddelbare trussel om en udslettelseskrig og viste, at alene idéen om Verdenslandbroen, som hun sammen med sin mand udviklede i perioden under Warszawapagtens sammenbrud, kan tilvejebringe en varig garanti for fred. Hun

gik videre med at skitsere en dialog mellem civilisationerne, hvor alle civilisationer i verden vil blive repræsenteret ved deres historiske, kulturelle højdepunkter, så som Weimar-klassikken for Tysklands vedkommende og et USA, som det først blev udtænkt til at være af Benjamin Franklin og Alexander Hamilton.

Helga efterfulgtes som taler af den tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark (1966-67), der sammenvævede sin egen mangeårige erfaring til en redegørelse om den nyere verdenshistorie, og som understregede et alternativ til den krigspolitik, som de fleste amerikanske regeringer efter Kennedy-tiden har ført.

Den næste taler var en aldeles enestående person fra Kina, nemlig landets ledende professor i journalistik og tilligemed leder af meget andet, Li Xiguang. Professor Li har anført en pilgrimsfærd, der har varet i årtier, for Silkevejen – tværs over Centralasien og ned langs hver af de tre nord-syd ruter, og tilbage igen. Ikke færre end 500 af sine studerende har han siden 1990 ført med sig på denne pilgrimsrejse, og han har skrevet et tobindsværk om den Nye Silkevej. Skønt hans mål med Silkevejen ikke er af religiøs karakter – hans mål er de samme som LaRouche-bevægelsens – så modellerer professor Li sig selv efter de store kulturelle, kinesiske helte, buddhistmunkene Xuanzang (602-664) og dennes forgænger Faxian (337-422). Begge foretog vidstrakte og anstrengende rejser langs Silkevejen og bragte den første, reelle viden om meget af verdenscivilisationen, der især omfattede sanskrit-sproget og kulturen, samt originale, buddhistiske skrifter, med tilbage til Kina.

Xuanzang tilbragte intet mindre end 16 år på denne rejse og vendte tilbage med 600 indiske tekster. Efter ønske fra Tangdynastiets kejser, færdiggjorde han i 646 sit 12-bindsværk, "Krøniken om det store Tangdynastis vestlige områder" der er blevet en af hovedkilderne til studiet af Centralasien og Indien i middelalderen, og som danner grundlag for romanen fra det 17. århundrede, "Rejsen til Vesten", en af de fire store, klassiske, kinesiske romaner.

Der vil senere komme rapporter fra eftermiddagens session, der satte fokus på rumprogrammet, og som blev indledt af Kesha Rogers med en levende præsentation. Sessionens højdepunkt var en spørgsmål-svar-session over Skype med Lyndon LaRouche. LaRouche førte de fleste af spørgsmålene tilbage til kardinalspørgsmålet, nemlig, at forandringer i det fysiske system, og i menneskehedens fremtid, skabes af selve det tænkende menneskelige intellekt; det er der intet dyr, der er i stand til. Menneskeheden organiseres gennem sine egne handlinger af denne art; det er disse, der leder til enten succes eller fiasko. Dette er kendetegnende for den sande videnskabsmands intellekt, som Einstein eksemplificerer. Men denne redegørelse er blot en karakteristik; de faktiske svar bør studeres i detaljer.

Flere end 200 mennesker var mødt frem, kernemedlemmer ikke medregnet. Omkring et dusin fremmede lande fra Europa, Asien og Afrika var repræsenteret, enten ved diplomater, kulturelle forbindelser eller på anden vis. Mange musikere deltog, og mindst fem mennesker fra Brooklyn kirken, hvor vi opførte Messias i påsken. Dette er muligvis den største konference, vi nogensinde har holdt.

Som konklusion skal det siges, at denne konference markerer en sejr for en af Lyndon LaRouches ideer: nemlig Manhattan-projektet, som han præsenterede tilbage i oktober 2014. Og dog blev han dengang, i lighed med Einsteins berømte udtalelse om Kepler i 1930 på 300 års dagen for dennes død, "ikke støttet af nogen og kun forstået af ganske få". Lyndon LaRouche, der skabte det Strategiske Forsvarsinitiativ og senere sammen med sin kone skabte den Eurasiske Landbro, har endnu engang skabt en ny og fuldstændig anderledes original idé. En idé, som atter har vist sig at være gyldig.

Klik her for videoerne og afskrifterne på engelsk.

Ny dynamik til at dumpe det døde britiske system viser sig

I dag stod den kinesiske præsident Xi Jinping og den tjekkiske præsident Milo Zeman side ved side i Prag, og roste den Tjekkiske Republik som værende den nye port for 'Bæltet og Vejen' til CEEc (central- og østeuropæiske lande), og dermed til hele Europa. De overværede underskrivningen af økonomiske samarbejdsaftaler og talte om kulturelle udvekslinger og en ny lys fremtid.

Hvad der højt og tydeligt, omend usagt, kom frem, er den stærke kontrast mellem denne vind-vind situation, og så det selvdestruktive spor, som Europa og den Transatlantiske verden ellers er opsat på med det igangværende finansielle nedbrud, nedskæringspolitikken, lidelserne, militariseringen og et potentielt kernevåbensholocaust. Og i dag annoncerede EU's Jean-Claude Juncker en pseudo "Silkevejs-plan" for EU, blottet for indhold, og med sølle ressourcer.

Igen, i modsætning til denne døds- og ødelæggelsespolitik, havde den russiske præsident Putin en lang telefonsamtaler med Irans præsident Rouhani, om opfølgende aktioner mod ISIS i regionen, nu da den syriske hær, med russisk luftstøtte, har drevet ISIS ud af Palmyra, og generobret den antikke by. Den syriske hær er begyndt at bevæge sig støt mod øst, imod terroristerne. Russiske eksperter har meldt sig frivilligt til at hjælpe med at genoprette de antikke historiske vidnesbyrd i Palmyra. Billederne af de befriede antikke byer, Palmyra og Aleppo, mobiliserer millioner af mennesker verden over, mennesker, som længes efter at besejre terrorismen totalt, og genoprette håbet.

Realiteten i at dette kan gøres – og at vi befinder os i et

verdensomspændende faseskifte – blev i dag understreget af Hussein Askary, arabisk redaktør for EIR. Han iværksatte en oversættelse til arabisk af den nyligt udgivne arabiske version af EIR's specialrapport Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen. Askary, der talte ved en telekonference med kolleger fra hele Europa, pegede på eksemplet i denne uge i Yemen, hvor en læsegruppe under krigslignende betingelser er gået i gang med ugentlig læsning af Landbro-rapporten. Dette indikerer et skifte, sagde han. I Yemen mødes folk, der bombarderes af den 'gamle orden' for at læse materialer om den 'nye orden'!

Askary tilføjede: se hvad vi har opnået. Vi giver ikke folk 'gode' nyheder, vi skræmmer ikke folk med 'dårlige' nyheder; vi giver dem ikke gode nyheder for at de skal føle sig bedre tilpas. Vi skaber en ny geometri i verden, med Rusland, Kina og andre. Vi er nødt til at få folk væk fra denne ide, med at den britiske orden har så og så mange penge, så og så megen mediemagt. De tager fejl. Der er en ny dynamik i verden, og vi vil tilvejebringe ideerne for denne dynamik. Vi må formidle til vore støtter, at vi forandrer verden. De burde slukke deres TV, og holde op med at lytte til de kommentatorer, der tog fejl af økonomien, tog fejl med hensyn til Syrien, tog fejl af det hele. Vi må formidle til folk, at vi opererer i en ny geometri.

Askary refererede til den instruktion, som chefen for den finske modstandsbevægelse imod Nazi-besættelsen gav til hans kæmpere; læs Platons dialoger mens I hviler jer, for det vil bestyrke jer i kampen mod fjenden.

Terrorister angriber Bruxelles, ISIS påtager sig ansvaret

22. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Byen Bruxelles, der er hjemsted for NATO og Den europæiske Kommission, kom under terrorangreb i dag. Angrebene fandt sted på Bruxelles Maalbeek metrostation, og kort tid efter rev to eksplosioner igennem Zaventem-lufthavnens afgangshal. I skrivende stund er dødstallet kommet op på 34, med 230 sårede, heraf nogle alvorligt. Sprængningerne blev udløst af selvmordsbomber.

ISIS påtog sig efterfølgende ansvaret via sin propaganda-website med følgende udlæg: »Kæmpere fra Islamisk Stat åbnede ild i Zaventem-lufthavnen, før flere af dem detonerede deres bombebælter, ligesom en martyr-bombemand også detonerede sit bombebælte i Maalbeek metrostation. Angrebene resulterede i flere end 230 døde og sårede.«

De belgiske myndigheder forhøjede beredskabet mod terrortrussel, lukkede al offentlig transport i den belgiske hovedstad ned og rådede lokalbefolkningen til at holde sig indendørs efter eksplosionerne. Det belgiske VTM-medie rapporterede også, at ikke-essentielt personale på Tihange atomkraftværket, der ligger 85 km øst for Bruxelles, blev evakueret. VTM sagde også, at der ikke foreligger beviser for, at atomkraftværket skulle være udsat for trusler. Denne forsigtighedsforanstaltning blev indført, angiveligt, fordi de belgiske myndigheder havde fundet materiale, der tilsyneladende viste, at en belgisk topembedsmand inden for atomkraft var blevet overvåget, i lejligheden tilhørende Mohamed Bakkali, som var blevet arresteret for påstået involvering i terrorangrebene i Paris i november sidste år.

Der blev indført forhøjet alarmberedskab i mange byer i hele

Europa, og også i USA.

Foto: La Grand-Place, Bruxelles.

Supplerende materiale:

Putin kalder terrorangreb i Bruxelles for en »barbarisk forbrydelse«; Zakharova angriber vestlig støtte til terrorister

22. marts 2016 – Idet han udtrykte sin dybtføjte kondolence over for det belgiske folk, har den russiske præsident Vladimir Putin »kraftigt fordømt disse barbariske handlinger« samtidig med, at han forsikrede »det belgiske folk om Ruslands absolutte solidaritet med det belgiske folk i disse svære timer«, sagde talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, i dag, iflg. en rapport fra *Sputnik*. »Præsident Putin har allerede sendt kondolencetelegram til Kong Philippe af Belgien i forbindelse med civile dødsfald i en række bombesprængninger i Bruxelles«, sagde Peskov til reportere.

»I takt med, at flere og flere mister livet, og vi mister kostbar tid, begynder folk at forstå, at denne politik med dobbelte standarder mht. bedømmelsen af terroraktiviteter, er en politisk blindgyde«, sagde talsperson for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova kort tid efter, at der begyndte at indløbe rapporter om angrebene i Bruxelles, rapporterer *BRICS Post*. »De kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, at de også vil dukke op i en anden del.«

Med en anklagende finger rettet mod NATO for at forsømme forsvaret af sin egen baghave, og med et udfald mod NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, tweetede chefen for Ruslands parlamentskomite for udenrigsanliggender, Alexey Pushkov, at

NATO-chefen har tilladt »folk at sprænge sig selv i luften lige under hans næse«, mens »NATO var optaget af at bekæmpe den imaginære, russiske trussel«, rapporterer *Newsweek*.

Se også: *Putin: Rusland er forpligtet over for fredsproces i Syrien; fortsat militær årvågenhed over for terrorisme*